

VÅRT MÅL: Et fritt levende selvvirksomt samfunn
VÅR METODE: Selvkontroll og hensynsløs, men objektiv kritikk
VÅRT MIDDEL: Ny livsorientering bygget på Kristusimpulsen

MOTTO: Riv ned alle gjerder som skiller menneskene og hindrer dem fra å oppleve og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfunn. Frem med helhetsfølelsen og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klassekampen. Frem med det frie levende selvvirksomme samfunn.

Er folkesamfunnet, det levende samfunn, virkelig et salgs høyt utviklet «tre»?

Av Aase Brenne

Det kan best avgjøres på den måten at vi undersøker hva vi forstår ved et tre:

- Hva er det som særlig karakteriserer et levende tres egenart?
1. Ethvert tre vokser opp av jorden og dets ernæring er nøye knyttet til jorden, hvor det har sine røtter.
 2. Treet har det til felles med alle de andre "planter" at det vokser fra det lille til det mer forgrenete og sammensatte (aldri omvendt: fra det sammensatte til det enkle). Det som atskiller treet fra alle andre plantevekster er at det fortsetter sin vekst til en mer hard og hardfør vekstformasjon før det bærer sine frø eller frukter.
 3. I treets livskamp er det særlig røttene det kommer an på. Et "overfladisk" tre tåler ikke storm og motstand i voksen alder, det lever på at røttene er dypt forankret i den reale virkelighet.
 4. Treet har livsvilje, det er altså "egois-

- tisk" i god betydning.
5. Intet tre kan leve av bare stoffene i jorden. Hele dets liv og ernæringsmuligheter er avhengig av lyset på himmelen. Uten et bestemt "harmonisk" samspill ved lyset på himmelen og treets klorofyll kan treet ikke nyttiggjøre seg av jordens rike stoffer. Lyset er derfor den primære forutsetning for at treet kan få nytte og glede av de rike stoffene i jorden.
 6. Treets helse og trivsel, fruktbarhet eller eventuelle sykdom og død, beror på ganske bestemte erkjennbare årsaksforhold. Treet er et desidert virkelighetsvesen. Hvis treet hugges av i roten eller rykkes opp med roten kan ingen skinnvirkelighet frelse dets liv.
 7. Alle trærns kvalitet kan bedømmes sikrest ut fra fruktene, mens det utvendige ofte kan virke misvisende og skuffende. Dårlige trær bærer ikke gode frukter. Er fruktene dårlige er treet også dårlig.
 8. Intet kjent tre kan eksistere i en abstrakt, fiktiv eller uvirkelig verden.

Alle disse 8 omstendigheter er karakteristiske for de levende trærns egenart. Og hvis det nå viser seg at alle disse 8 omstendigheter – analogt sett - er karakteristiske for våre levende samfunn (folkesamfunn), så kan det vanskelig sies at folkesamfunn "bare likner trær". Folkesamfunnene har så mye til felles med levende trær at det må være riktig å si at vi erkjenner samfunnstreet som en levende eksistensform som i avgjørende henseende likner virkelige trær og derfor bør behandles slik en oppfatter og behandler levende trær.

1. Hvor uhyre viktig det er at en holder seg for øye at alt liv som er av sannheten og hører virkeligheten til alltid vokser nedenfra og oppover, fra det enkle til det sammensatte, og
2. at nettopp dette er en av de sikre kjennemerker på at samfunnet er et virkelig tre, eller noe som er meget nøye samhörig med alt annet levende organisk liv.

Alt som er av politisk, religiøst og vitenskapelig opprinnelse, kan være farlige sansebedrag og misvisende. *Alt som hører sannheten og virkeligheten til er frigjørende, fornyende gjenfødende.* Denne regel gjelder ikke minst for våre levende folkesamfunn.

KAN SOSIALVITENSKAPEN OGSÅ BLI TIL NATURVITENSKAP?

B.D.Brochmann siterer Bengt Lundberg: "Sosialvitenskapen kan ikke i samme grad som naturvitenskapen forutse det som skjer, på grunn av begivenhetenes mer innviklede beskaffenhet. Et hendelsesforløp beror jo ikke bare på årsaksseriene, men også på kollokasjonsforholdene, som det ikke er mulig å forutse."

Lundberg innrømmer altså tilsynelatende "at hvis ikke begreplige folkeskanskinger og utilregnelige politikeres liner og innskytelser grep forstyrrende inn i alle folkesamfunns utvikling, så ville også sosialvitenskapen hatt lignende muligheter og betingelser for å kunne forutse de historiske hendelsesforløp i likhet med hva f.eks. en lege kan forutsi ved et sykeleie."

Hvis imidlertid den svenske sosiolog hadde vært seg de levende folkesamfunn

som virkelige og erkjennbare samfunnsorganismer bevisst, så ville han ha sett at også *sosialvitenskapen kan forutse historiske hendelsesforløp, kollokasjonsforholdene innbefattet.*

Ser en nemlig på det levende samfunn med et bevisst sosial-biologisk og sosialmorforlogisk syn, så vil en etterhånden kunne stille helt riktige diagnoser ved hjelp av lett identifiserbare symptomer, på samme måte som legen ved sykesengen. Men uten et sosial-biologisk og sosialmorforlogisk syn vil han meget riktig forvirres av kollokasjonsforholdene, slik som Bengt Lundberg nettopp har tilkjennegitt at han selv er blitt ved å se antibiologisk på samfunnets utvikling og hendelsesforløp. Den livsorden og livslovsmessigher som vi erkjenner er helt suveren og derfor høyt hevet over alle uberegnelige statsmenns rent barnslige forordninger og velmente bestrebelser. Sett ovenfra – altså fra et høyere bevissthetstrinn, må det bli totalt likegyldig om ledelsene er "konservativ", eller f.eks. en liberal mellomting. Ingen kollokasjonsforhold av noen som helst beskaffenhet kan sette seg ut over den universale livslovsmessighet.

Hendelsesforløpet vil alltid bli det samme uansett hva de "partier" eller "ledere" kaller seg selv, eller gjelder for å være. Det nominelle og formelle røkter ikke ved virkeligheten. Dette er den riktige og selvfulgelige forklaringen på det fenomen som de fleste politiske velgere opplever som en skuffelse. "Det er snart likegyldig hvem vi stemmer på – og hvem som får makten, for det er det samme sludder og vrøvl alt sammen."

Hvis et folkesamfunn i stor stil har syndet mot visse universelle livslover og omgjort "retten" og satt "makt" i rettens sted, så innhentes vedkommende folkesamfunn av "Nemesis". Det vil bare si at vedkommende folkesamfunn, som øver volds handlinger mot det (som f.eks. da Norge og Danmark ble overfalt av Tyskland i 1940, som selv har satt makt i rettens sted.)

Det er denne livets autonome dynamikk som Bengt Lundberg ikke ser. Men i alt organisk levende gir denne dynamikken den-

■ forts. side 9

SAMFUNNSLIV GÅR INN

Etter mange års tæring på ressurser og tid, går avisen Samfunnsliv inn med sitt nr. 4 for 2010. Redaksjonen ønsker å takke alle støttespillere og bidragsytere gjennom de siste årene. Det er ikke lenger mulig å drifte en avis med et opplag på ca 1100 slik den økonomiske situasjonen nå er. Mange gratisabonnementer til skoler og institusjoner samt manglende innbetalinger fra mange på abonnentslisten, fører til full stans i utgivelsene. En økonomisk reserve skal brukes til utgivelse av to viktige bøker av Brochmann og Bonde ("Kristus i samfunnet" og "Totalitetsøkonomien") på både norsk og engelsk. Mye arbeid gjenstår for å klargjøre disse bøkene til trykking. Samfunnsliv har gjennom mange år forhåpentligvis sådd spirer i en del mennesker som etter hvert vil gro og vokse seg større i disse ofte så tankeløse tidene vi lever i der mottoet blant store deler av befolkningen synes å være "Å underholde seg til døde."

Støtte til bokutgivelser mottas med takk og bruk konto: 0532 08 40645

Samfunnsliv

Sosialpsykologisk avis
grunnlagt 1931

Organ for folkebevegelsen
for ny livsorientering
(Tidligere Samfundspartiet)

Bertram Dybwad Brochmann
grunnlegger

Dag Ove Johansen
8200 Fauske
Mobil: 938 50 411 – dagoj@online.no
ansvarlig redaktør

Astrid Strømme
Indre Sædal 16, 5098 Bergen
Tlf. 555 90 982
Redaktør

Anders Ryste
disponent og hjelperedaktør
6150 Ørsta

Støttespillere
Svein Otto Hauffen
Armand E. Nyhus
Even Lorch-Falch

Ved innbetalinger benyttes
NB! Postgironr.: 0532.08.40645

ISSN 1890-8667

Internett: www.samfunnsliv.no

Utdrag fra: Fandens Efterlatte papirer av Bertram Dywad Brochmann

Innsendt av Armand E Nyhus.

Hvorledes blir individets interesse en annen enn samfunnets?

Forholdet på det økonomiske livsområde er nemlig dette at hvis den materielle frigjørelse, storproduksjon og gjensidighet ble satt opp som maler for alle menneskers streben, så ble individets interesse selvfølgelig alltid den samme som samfunnets. Men når de nominelle tall og fiktive verdier settes opp som formål for den økonomiske streben, så blir alle individers interesser liksom selvfølgelig forskjellig og uforenelige, liksom deres interesser også naturnødvendig blir motsatte av felleshusholdningens interesser.

Her skal vi videre peke på årsaken till interessemotsetningene som medfører at menneskene slåss i all evighet om innbilde egeninteresser. For om ikke staten og kirken, skolen og vitenskapen lærte alle mennesker opp i den subjektive økonomi, og orienterte alle menneskebarn fra fødselen innenfor den nominelle og fiktive virkelighet men derimot i den objektive, reale og universelle økonomi, så ville det ikke være mulig i lengden å opprettholde interesse motsetninger og såkalte særinteresser. I sannhetens verden er jo individets vel alltid det samme som alles vel, fordi den enkelte celle ikke kan trives uten at hele organismen er sunn, men i løgnens verden stiller saken seg motsatt, fordi kunsten å leve i samfunn er forvansket, umuliggjort og misforstått. Vi sørger for å holde "cellene" i uvitenhet om at deres skjebne er "sosialisert", altså "felles", fordi de lever i en levende organisme, som de iakttar i sitt samfunnsliv og som de legger "egoismen", skyldes altså ikke ondskap hos massen, men dårskap og usannhet hos lederne og autoritetene. Det store tomrom hersker i dem og om dem. Og dette tomrom i deres bevissthet er helvetes tumleplass.

Utdrag fra: Fandens Efterlatte papirer av Bertram Dywad Brochmann

Innsendt av Armand E Nyhus.

Massesuggesjonens betydning

Jo større forvirring vi på denne måten kan oppnå, jo større uvitenhet, desto mer viljeløst gir menneskene seg hen under vår ledelse, og desto mer anstrenger de seg for å skaffe seg flere og stadig flere autoriteter. Suggesjonen og massesuggesjonen spiller en stor rolle for oss fordi massene interesserer oss mer enn et enkelt individ, og fordi vi vet at individet liten eller ingen rolle spiller sammenlignet med massen og fordi individets skjebne avhenger av massens mentalitet. Når samfunnet råtner, så blir individene deretter. Et dårlig tre bærer sjelden gode frukter.

En av de store hemmeligheter om menneskene og deres samfunnsliv er jo dette, at de godvillig gjør seg selv og sine barn til et lett bytte for massesuggesjon, og at de gir fra seg sin egen rett til å tenke og se og til å øve innflytelse, hvis noe skjer eller forberedes til å skje, som de selv burde forstå, er aldeles ødeleggende for dem selv og deres samfunn. På stemmesedler og selvangivelser utleverer de ubevisst seg selv, og de setter en rekke smarte unge journalister som spekulerer i primitive instinkter, til å orientere publikum gjennom pressen. I god tro og uten å fatte hva som skjer og hvorledes det egentlig skjer, overlater menneskene således alltid sin livsskjebne til andre enn seg selv.

Det er dette satanismen skal leve av, og ved dette skal den sikre seg sin makt og innflytelse. Og det er innsikten i hvorfor og hvorledes dette skjer, som dere vil tilegne dere ved å passere alle satanismens grader.

LEDER -

Svanesang

Siden 1997 har undertegnede vært ansvarlig redaktør for Samfunnsliv. I en årrekke før den tid, var jeg også medredaktør med ansvar for å samle stoff, sette opp avisen og sende den inn til Møre-Nytt, dette sammen med medredaktør Astrid Strømme og ansvarlig redaktør Anders Ryste.

Dette har vært et arbeid som har kostet mye av både penger, ressurser og tid. I alle år siden 1972 har jeg vært fast ansatt som lærer på Fauske, siden 2002 på Rognan i nabokommunen Saltdal. Å være i yrkesaktiv alder og i tillegg drive en avis og bokforlag, den siste tiden dessuten helt alene etter at medredaktør Astrid Strømme la inn årene av personlige årsaker, har tatt på. Slitasjen har vært stor. Jeg er ingen ungstut lenger og alt tar lenger tid nå enn det gjorde tidligere da man ganske så uforferdet kunne ta på seg en rekke oppgaver samtidig. Nå kjennes slitasjen på kropp og sjel ganske tydelig.

Det sier seg selv at et lite antall abonnenter ikke kan dekke opp de økonomiske utgiftene som trykk og distribusjon av Samfunnsliv koster hvert år. Midler som skulle vært forbeholdt bokutgivelser og oversettelser, har gått med til å dekke avisutgiftene (etter forslag fra Anders Ryste), som de siste år har ligget på 150 000 pr år for trykking samt 50 000 for porto. Dette er tunge utgifter for en liten avis.

Vi har rukket å nytgi "Kunsten å lese Bibelen" på norsk samt koste på oss engelskoversettelse og utgivelse av den engelske utgaven av Brochmanns sentrale bok fra 1950. I tillegg er "Kristus i samfunnet" oversatt til engelsk, men ennå ikke utgitt, samt "Totaløkonomien" av G.E.Bonde som snart er ferdig oversatt. Dette er formidable arbeidsoppgaver, ikke minst ved gjennomlesning og korrektur, som tar lang tid – en tid som blir mer og mer kostbar for mitt eget vedkommende. Å bruke tid på både boken og utgivelsen av avisen, blir alt for mye for ett enkelt menneske.

Jeg fylte 60 år i februar og har eget skolearbeid og eget forfatterskap å ta meg av. I tillegg betyr familien mye – og tiden med dem blir viktigere og viktigere etter hvert som årene går.

I og med at også Astrid Strømme har måttet trekke seg ut av avisarbeidet, ser jeg det som svært ønskelig at yngre og nyere krefter kan overta redaktørjobben for avisen – hvis den da er liv laga, som man sier. Med dette mener jeg om det da virkelig er økonomisk grunnlag for å fortsette med å utgi et 200 000-kronersprosjekt?

Og er det økonomisk forsvarlig i det lange løp?

Jeg har fremdeles lyst til – og ønske om – å ta ansvar for bokutgivelsene som fremdeles ligger på vent. Derfor er det et spørsmål om det finnes noen der ute som kan tenke seg til å overta redaktørjobben for avisen Samfunnsliv – hvis det da kan finnes et økonomisk grunnlag for et fortsatt liv for denne avisen som ble grunnlagt i 1931 av B. D. Brochmann.

I verste fall er dette avisens svanesang – det er det som er den sviende sannheten anno 2010.

DOJ

as

DET VESENTLIGSTE

De følgende bidrag er bl.a. korte men særdeles vesentlige tekster av B.Dybwad Brochmann. Gjensidig bekreftende, kan de supplere lesernes kunnskap i helhetsorienterende retning. Bl.a.:

- 1) "Den hundre prosent bevisste - og vi andre" - innledende tekstutvalg med en kort presentasjon.
- 2) En lett sammenfattende oversikt over BDBs utviklingsgang, samt forholdet til Gud og Paulus m.fl. - som ikke forløp uten dramatikk.

- 3) BDBs trosbekjennelse, hvori han på den personligste måte formulerer det vesentlige i sitt syn på kristendommens kjerne.

SOH

DEN HUNDRE PROCENT BEVISSTE – OG VI ANDRE.

Blant åndskvalitative forskjeller mellom oss og Mesteren fra Nazaret er følgende klart påvist av B.Dybwad Brochmann: "Jesus Kristus var 100 % bevisst. Mens vi andre er bare 10-15% bevisste" .

Følgelig blir vår oppfattelse av ham og hans budskap derefter.

Efterfølgelsen

Jesu etterfølgelse innbefatter følgelig også å følge Forbilledets gre eksempel - i retning av høyere og videre bevissthet. Som naturligvis er uoppnåelig, uten bevissthetsvekkende mental aktivitet.

I samsvar med Pauli vekkende oppfordring : "Voks på alle måter opp til ham som er hodet: Kristus:" Innsikts- og oppfatnings-kvaliteten, er til enhver tid tilsvarende den aktuelle bevissthetsgrad. Den øker i samme grad som vi konsentrerer og skjerper vår OPPMERKSOMHET.

"Vi vil en høyere bevissthet, for vi vet at den finnes i Jesus Kristus", sa BDB.

Foregangsmannen

Da burde han vel selv være en forbilledlig foregangsmann for oss?

I hele hans verk finnes lysende uttrykk for at han var det. Det fremgår allerede av et par eksempler fra hans omfattende Bibel- og Kristus-forståelse: "I mange store bind har jeg søkt i påvise hvor den nye selverkjennelsen fører hen. I bind I av "Mentalitet og livsskjebne", hvordan Bibelen fremfor alle andre kunstverker i verden på en storslagen måte beskriver, forklarer og skildrer menneskene. Bibelen lar oss oppleve, og forstå de psykiske fenomener, som ingen annen bok i verden. Takk din Gud i himlene for denne velsignede inspirerte boken, som skolelærde ikke begriper, men som likevel inneholder frelsens budskap for hele menneskeheten. Den forteller utførlig om kampen mellom Gud og Satan her på jorden, såvelsom i individets sjel, som i det kollektive menneskets sjel, samfunnssjelen.- Bibelen inneholder meget mer psykologi, sjelelære, kunst, vitenskap, symbolikk, sosiologi, rettsvesen, historie og politikk etc. enn noen annen av all verdens bøker".

Hvem var, og er Jesus Kristus?

Har noen så innlysende loddet dybdene i Jesu menneskelige natur, og i Kristi guddommelige - med en slik presisjon som Søren Kierkegaard og BDB? - Bare et kort eksempel fra sistnevnte: "Kristus er personifikasjonen av Faderen, fra evighet."Jeg og Faderen er ett". "Ingen kommer til Faderen, uten gjennom meg" - Kristi ufeilbarlige planmessige, målbevisste innsats for å gjøre verdens syke mentalitet frisk - viser at han er Gud. BORTENFOR KRISTUS ER DER INGEN GUD"..

SOH

PS. Eksempelet bør betraktes i forbindelse med BDBs:"Trosartikkel II" i dette nummer DS.

BROCHMANNS TROSBEKJENNELSE

”Jeg tor på Gud Fader, min og allverdens evige skaper og oppholder. Den levende, PERSONLIGE OG UNIVERSALT BEVISSTE GUD; som er ÅND, og hvis bolig er menneskeheten og hvis redskap er menneskets fantasi. Jeg tror på Gud i alt levende, hvorav mennesket er Guds høyeste uttrykte billede. Jeg tror på Gud, hvis vesen er LIKEVEKT i all bevegelse; kjærlighet, sannhet og SELVMEKTIG våken bevissthet."

Trosartikkel II

”Jg tor på Jesus Kristus, Guds førstefødte hittil enbårne sønn, unnfanget av den Hellige Sannhetens, selvovervinnelsens, selvorienteringens og selvbeherskelsens ånd - som er den eneste Gud fra evighet til evighet. Jeg tror på Jesus Kristus født av den jomfruelige renhet, menneskesønnen, menneskehetens forbillede.

Jeg tror på Jesus Kristus, individets og samfunnets levende mentale frelser og befrier. Jeg har åpnet mitt bevissthetsliv for ham, fortandslivets, følelseslivets og samfunnslivets eneste og virkelige konge."

Trosartikkel III

”Jeg tror på den hellige sannhetens ånd, som arbeider på menneskehetens endelige befrielse fra fantasiens midlertidige risiko. Jeg tror på denne Hellige ånd, som skaper, vekker, fornyer og gjenføder meg og allverden til det evige livs seier over døden og forvirringen.”

”Jeg tror på den Hellige sannhetens ånd, som forener all verden fra det minste til det største, i en evig uendelig og urokkelig enhet og levende selvvirksom samhörighet."

Fornektelsen

”Jeg erkjenner, men fornekter all verdens ukontrollerte fantasi, som manifesterer seg i paragrafer, døde læresetninger og oppdiktete tallverdier, og som er av djevelen og Satan, menneskehetens fiende, og samfunnslivets motstander.

Jeg fornekter djevelen og alle hans gjerninger og alt

BROCHMANN – GUD OG PAULUS

Den soDen som oppmerksomt har lest BDBs ungdomsbøker, så vel som hans modnere, kan anse at de psykiske modnende og bevissthetssøkende utviklingsmuligheter han beskriver, blant menneskelige begavelser - har også gjort seg gjeldende gjennom hans egne bøker. Ikke minst til fordypende og utvidende forståelse av de store profeters, Pauli, og Kristi forkynnelse. Gjennom hans personlig belivende stil, kommer deres ånds- og vensens-kvaliteter til syne - betraktet fra flere sider og synsvinkler enn hos noen teologer og filosofer.

Nevnte kommer mest dramatisk tilsyne i lys av ungdomsårenes opposisjoner, divergens og debatt (om Paulus),med faren - en av Norges mest respekterte prester og teologer.

BDBBrochmann parallellførte Paulus og Stefanus, og hevdet bl.a. at sistnevnte var mer i samsvar med Kristus.

Hovedsamtalen mellom far og sønn stod i Samfunnsliv flere ganger i A. Rystes redaktør-tid.

Derimot aldri Stefanus’ siste ord (for han ble stenet av fariseerne seerne):"Nu ser jeg himmelen åpen, og Sønnen sitte ved Faderens høyre hånd". Like så lite som BDBs senere modnere og forsonligere syn på Paulus. Som han senere skrev flere anerkjennende ord om. Ikke minst om hans innsats for Kristendommens utbredelse.(Flere av BDBs nevnte ytringer, er sitert i Alf B.Ovesens bok : "Logokratiet - det.nye samfunn". Som er den minste og lettteste i nyorienterings-litteraturen.)

Her følger en av BDBs ytringer som ikke står i boken: "Dersom den religiøse og politisk besatte verdensfantasi hadde hatt en anelse om hvor farlig Bibelen og Kristi evangelium egentlig var og er for denne ukontrollerte fantasi, da ville den for lengst ha –utryddet Bibelen fra jordens overflate.

Fordi det religiøse og politiske drømmeliv og føleri elsker SEG OG SITT EGET! – Men

takket være Pauli teologi, så er Bibelen og evangeliet blitt talt inntil nu, ved hjelp av hans enestående "brobygging", "forsoningslære" og "nådelære".'

Mest bemerkelsesverdig

I utførlighet foreligger BDBs orientering om nevnte og flere interessante emner. For hans bøker så vel som for Bibelen, har Jesu ord uforminsket aktualitet: "Se til HVORDAN dere leser!"

BDBs virkelige syn på sentrale spørsmål, er kart sammenfattet i boken "Det store skille". Især det som objektivt presenteres i innholdsfortegnelsen som: "Forfatterens trosbekjennelse". Den følger som det avsluttende bidrag.

Mest bemerkelsesverdig der, er vel hans vesenskarakteristikk av Den Hellig helende helhetens ånd. Mere inngående og omfattende enn noen teolog eller dikterfilosof, - endog enn Ibsen og Søren Kierkegaard - bevisstgjør han der dens ånds- og vesenskvaliteter.

Nevnte er dertil i dypeste samsvar med vesenskjernen og det sentrale i Jesu forkynnelse om frelsens FORUTSETNING. (Som ellers blir oversett eller bagatellisert av de fleste . Fordi de leser så overflatisk at de overser eller ignorerer hans ord om nevnte).

Kort sagt, slik lyder det sentrale avsnitt med de holdningsveiledende ord i BDBs omtalte karakteristikk:

"Jeg tror på Jesus Kristus, Guds førstefødte hittil enbårne sønn, unnfanget av DEN HELLIGE SANNHETENS, SELVOVERVINNELSENS, SELVORIENTERINGENS OG SELVBEHERSKELSENS ÅND - som er den eneste Gud fra evighet til evighet."

SOH

hans vesen, som består i ubevisst frykt, vold, organisasjon og alle slags kunstige maktmidler, ved hvilke han mener å skulle kunne fortrenge Gud.

Jeg erkjenner djevelens vesen og hele unatur å være beroende på de maktmidler og kunstige foranstaltninger, uten hvilke hans "beståen" er intet. Jeg kjenner og identifiserer all ukontrollert fantasi i verden, på valget av og tilbøyeligheten til anvendelse av disse kunstige maktmidler.

Jeg som tror på Guds lov og lovmessighet, jeg som aldri kan eller vil oppgi at verden skal lære seg å bli seg bevisst, jeg må også bevist fornekte all kunstig lovmessighet, som er født og fødes av kjødets ukontrollerte fantasi under dettes skapelse, omdannelse og overvinnelse.

På de midler og metoder som djevelen velger, skal han for alltid kjennes, identifiserer og fornektes, i mine tanker, ord og handlinger. "

B.Dybwad Brochmann

Olav Fykse Tveit og krigen mot jødene

Av dr. Michal Rachel Suissa, leder for Senter mot antisemittisme (SMA)

Olav Fykse Tveit, Generalsekretær i Kirkenes verdensråd, KV, sier at Israels erklæring av Jerusalem som sin hovedstad er som om Norge skulle erklære Göteborg som sin hovedstad. Man kan ikke legge hovedstaden i utlandet, mener Fykse Tveit. Jødene kan ikke ha noen rett til det jødiske kvarteret, Vestmuren og boligene i bydelen Sheikh Jarrah i Jerusalem fordi dette har de stjålet fra palestinerne, sier han. Å høre Olav Fykse Tveit fortelle historien om Jerusalem er omtrent som å få høre om det norske overfallet på Tyskland 9. april 1940. Hva i all verden er det denne Fykse Tveit har satt seg fore med sin fremstilling? Hvem er det han representerer?

Arthur Berg, mangeårig redaktør i avisen Dagen, brukte konsekvent begrepet "Verdenskirkerådet" og ikke "Kirkenes verdensråd", for å minne oss alle om at det er langt fra alle kirker som er medlem i denne "ondskapens akse." Denne organisasjonen har siden den ble dannet i 1948 hatt undergraving av jødernes hjemland, Israel, som en fanesak. Mens organisasjonen i tidligere tider var under merkbar innflytelse av Sovjetunionen, har fokuset i senere år dreiet mer mot samarbeid med islam som synes å få en voksende makt over KVs tankegang. Etter at Kirkenes verdensråd for et år siden gjorde det antisemittiske smedeskiftet "Kairos Palestine" til sitt eget politiske grunnlagsdokument og valgte Olav Fykse Tveit til å sette dette arabiske jødehatet ut i livet, har vi merket en betydelig forverring av jødernes stilling og sikkerhet i Norge og andre land som er tilknyttet KV. Vi merker også et trykk fra hans opptredener i mediene.

Olav Fykse Tveit har lest Bibelen godt

nok til å vite at det folkeslaget han kaller "palestinerne," aldri noensinne i historien har hatt et hjemland som het Palestina. Han kjenner historien godt nok til å huske at det var jødernes tusenårige hjemland som fikk dette økenavnet av den romerske keiseren, og at det overveldende flertall av "palestinere" de siste 1900 år har vært og er jøder. Men Fykse Tveit synes i stedet å ha som målsetning å forvirre folk ved å forvrengte jødernes historie for å kunne tilfredsstille de arabiske okkupanter hvis etterkommere fremdeles bor i landet og er velkommen til å gjøre det.

Fykse Tveits diskriminerende holdning til jødene og deres rettigheter har et islett av noe vrangvillig som han ikke kan bortforklare. Når jøder gjennom vindikasjon og avgjørelser helt opp til høyesterett får tilbake sine boliger som de arabiske okkupantene drev dem ut av i 1948, forteller Fykse Tveit at dette er "overgrep mot palestinske familier som vert fråtekne hus og husvere i denne bydelen og jødiske settlarar tek over husa deira." Om vi skulle legge en like absurd beskrivelse til Norge, måtte det være som om Fykse Tveit beklaget seg over at den norske "settleren" kronprins Olav begikk et overgrep mot Terboven da han tok tilbake Skaugum i 1945.

Det er svært illevarslende at Fykse Tveit ikke engang bryr seg om å legge skjul på sin antisemittiske holdning når han bruker rasistisk ladete og nedsettende uttrykk som "jødiske settlarar" om mennesker som har hatt både Øst- og Vest-Jerusalem som sin hjemby i årtusener, og som i våre dager ikke krever annet enn at gammel urett mot dem gjøres om. Vi snakker om de menneskene som ikke ble drept av de arabiske husokkupantene i 1948.

Det er et bevisst valg å være med og frata jødene deres fedreland, og en bevisst handling å bidra til forsøket på å frata jødene deres hovedstad så vel som deres bo-

liger og identitet. Han synes å ville gjøre alt han kan som kirkelig leder for å reversere de profetiene som enhver kan se blir oppfylt i våre dager. Han liker ikke Bibels løfter og han liker ikke å se at G-ds ord blir oppfylt ett etter ett. Han har med andre ord ikke bare problemer med G-ds utvalgte folk men også med deres G-d.

Mannen vet utmerket godt at Jerusalem har vært jødernes hovedstad i over 3100 år, at den er nevnt i GT nøyaktig 656 ganger og 138 i NT, men ikke en eneste gang i Koranen. Likevel lar Fykse Tveit ingen fakta stå i veien i kampen mot jødene og deres rettigheter. De landløftene jødene fikk av Folkeforbudet underslår han fullstendig. Norge var med og undertegnet de landløftene og titusener av jøder stolte på dem og flyttet til Judea og Samaria for å bygge og utvikle landet slik de ble oppfordret til. Hvor ble det av dem, Fykse Tveit? Har du sørget ved gravene deres?

Å søke å forkludre jødernes historiske og folkerettslig bekreftede rett til både "Palestina" og Jerusalem vitner mer om hvem Fykse Tveit egentlig er enn om jødens påståtte "okkupasjon" av deres fedrelands hovedstad. Vi har kommet dit hen at man kan si de dumme ting om jødene og fortsatt få spalteplass i media.

Kirkebyråkraten Fykse Tveit tilhører den del av de karrieresøkende radikalerne som gjør hva som helst for et høyere lønns-trinn. Disse menneskene finner vi over alt i den såkalte "godhetsindustrien" som består av både kirkelige organer og i frivillige organisasjoner som forvalter bistandsmidler og som anser seg som menneskerettighetenes høye beskyttere. Vi jøder har hatt mange fiender i århundrenes løp som G-d har utslettet fra verdenskartet. Vi tror fortsatt på G-d og ønsker araberne mye velsignelse i deres hjemland Arabia og i deres hellige by Mekka dit de reiser som pilegrimer i stedet for Jerusalem.

Til Olav Fykse Tveits vil vi sende følgende vers som han kan tygge litt på:

"Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg." (Matt. 25:40)

Den dagen Olav Fykse Tveit hos sine muslimske brødre finner noe som kommer i nærheten av det vi jødene leser i både sorg og gledelige stunder, nemlig, Salme 137:5, ja da kan vi ta ham på alvor:

«Glemmer jeg deg, Jerusalem, så la min høyre hånd glemme meg! Må min tunge henge fast ved min gane om jeg ikke kommer deg i hu, om jeg ikke setter Jerusalem høyere enn min største glede!».

Neste gang bør Olav Fykse Tveit kanskje ikke sammenligne Jerusalem med Göteborg, men heller med Malmö som anno 2010 er blitt jøderent på grunn av den muslimske (palestinske?) minoriteten som setter dagsorden i byen ved hjelp av venstreradikale hjelpere og media. Slik ble det til at Malmös 700 jøder én etter én rømte ut av byen og en god del av dem havnet nettopp i Jerusalem som Tveit og KV enda en gang vil ta fra jødene.

Jødehatet har sannelig en underlig nar-kotisk effekt på dem som er smittet av det, Shabbat shalom, Med vennlig hilsen, Senter mot antisemittisme (SMA) dr. Michal Rachel Suissa, leder

Postboks 104, 0216, Oslo, Norway
T: 21 94 00 00 ; F: 21 94 00 60
W: www.antisemittisme.no
E: post@antisemittisme.no
Org.nr.: 984.595.948

Tre møter – tre kriger

VIBEKE LØKKEBERG-filmregissør, OsloBernard-Henri Lévy ribber meg for verdighet, kler av meg min profesjon og serverer meg med kvinneforakt for verden som Hamas' hodeløse mannekeng, skriver Vibeke Løkkeberg.

Jeg utfordrer deg, Bernard-Henri Lévy: Fortell hvorfor krig kan forsvares. Fortell om din plan for å løse konfliktene i Midtøsten. Les også:

Fremmer krig, ikke fred

1992. Der gudene er døde

Arkans mann satt med kalasjnikov rettet mot meg, mens filmteamet pakket sammen, klar til å flykte. Jeg var alene med filmteam og skuespillere i Vokubar etter serbernes seier.

Soldaten som ville drepe meg, satt på deler av en sammenrast ruin, det var strålende sol over en sønderbombet by, en blanding av liklukt fra ruinene og nyutsprunget løv fra trærne, knust innbo og lø-

søre blandet med blomster på marken.

Filmteamet hadde nettopp fått beskjed om at Arkans mann ville drepe meg. Chetnikeren hadde lyttet til dialogen i filmen. Dialoger som avslørte at jeg var i mot serbernes krigføring.

Det serbiske flagget var plantet på tårnet utenfor en katolsk kirke. Byen var fortsatt full av snikskyttere som gjemte seg i ruinerne. Det luktet lik der vi spiste og Arkan lastet busser fulle for å kjøre menn til et trygt sted hvor han kunne skyte dem.

Jeg gikk mot geværmunningen, full av visshet om at soldaten når som helst kunne virkeliggjøre sin trussel. Mitt instinkt hadde sagt meg at jeg burde gå mot soldaten for å hindre ham i å skyte ved å snakke med ham.

Jeg så ham inn i øynene og spurte hvorfor han ikke brukte mer raffinerte metoder enn kuler for å ta livet av meg. Jeg ramset opp alle de muligheter han hadde fra å skjære av meg ørene til å skjære over strupen. Det oppsto et langt, stille møte mellom fire øyne.

Så ba han meg forsvinne øyeblikkelig. Dialogen hadde overrasket ham og han kapitulerte.

1984. Løperjenten

Filmen gjorde som Gazas tårer suksess på festivaler. Men den ville Israel kjøpe. Jeg sa nei, med henvisning til massakren i Shatila. Røsten i telefonen og brevet som fulgte var ikke til å misforstå. Jeg skulle øde-

legges. Min karriere og mitt borgerlige liv skulle legges i ruiner.

2010. Gazas tårer

Fem romaner og mange filmer senere. I to år har jeg vært opptatt av barn utsatt for krig. Denne gangen kommer kulene, men fra en penn. Drepende ord fra Bernard-Henri Lévy i Le Point, på blogg og i min egen hage: Aftenposten.

Han ribber meg for verdighet, kler av meg min profesjon og serverer meg med kvinneforakt for verden som Hamas' hodeløse mannekeng.

Tre trusler om drap.

Arkan hadde kulene. Israel holder filmbransjen i sin hule hånd. Og så Bernard-Henri Lévy, den profetiske filosofen som begeistrer makten og lar giljotinen falle over en film som han nå har dømt til å sataisere sitt elskede, uskyldige land.

Jeg utfordrer deg, Bernard-Henri Lévy: Fortell hvorfor krig kan forsvares. Fortell hvorfor det å synliggjøre menneskelige lidelser er mindreverdigg opp mot en fornøytig politisk begrunnelse. Fortell om din plan for å løse konfliktene i Midtøsten.

Europa har hatt ett Holocaust. Vi er krigsbarn og ønsker ikke den gryende fascismen tilbake. Min drivkraft bak denne filmen var kjærlighet. Medfølelse og et ønske om at barn i krig skulle få frem sin sorg og historie. Slik jødene har fått frem sitt Holocaust.

Tilgivelse

Første skritt til fred er å innrømme de handlingene som faktisk har skjedd. Det er også den eneste inngang til tilgivelse.

Ingen krig kan legitimeres. Det finnes ingen grunn god nok til å drepe uskyldige kvinner og barn. Okkupasjon er okkupasjon.

For oss er ditt menneskeverd mer verdifullt enn 1000 kriger, uansett om du måtte være en fortvilet, jødisk franskmann som føler at verden går deg imot.

Vi minner deg om din tale i Tel Aviv: «Jeg har aldri sett en så demokratisk hær, som stiller seg selv så mange moralske spørsmål. Det er noe uvanlig vitalt i det israelske demokratiet.»

Moshe Dayan gikk i sin tid opp på talerstolen i Knesset og sa at den eneste bærekraftige strategien for et permanent Israel var å angripe alle landsbyer militært, drepe kvinner og barn og jage befolkning på flukt. Som om Adolf Eichmann hadde flyttet hjem til Jerusalem.

«Det eneste vi vil huske av de franske nyfilosofene er de hvite skjortene deres», uttalte Susan Sontag.

Bernard-Henri Lévy, vi venter på at du skal anvende din intellektuelle kraft og gi oss ditt bidrag til å skape en bedre verden.

Hva var en Gud

som kun ut fra det ytre støper ?
Hvor altet rundt i ring
omkring hans finger løper ?
Hans kraft er ingen gang blitt mindre
som selv beveger verden - i dens indre
I skjønn natur er han til stede
og i Ham blir naturen glede
Så det som i Ham lever, vever, er,
Hans ånd og kraft ei savner, her
Johan W. Goethe

Gjendiktning: SOH

KONG HERODES DEN STORE

Det"indre menneske"i oss
gresk talt, kalt ANTROPOS
Det ytre: - Homo sapiens
vil det indre alltid hindre:
Skal fordrives og bli mindre

Homo byr støtt, antropos tross
Kort sagt: Herodes EGO
- "Dovregubben" - i oss..

Han manipulerer våre mørke sider
Maskerer dem - så vi dem tyder
i selvbehag -som var de dyder..

Som Ibsensk talt er blitt forkynt
genial-symbolsk i hans Peer Gynt
hvor også småtroll avgir grynt.

Av "Dovregubben" synsforvrengt
blir vi fra innsikt utestengt
For selvsagt skal vi hele tiden
forholde oss kun til yttersiden
Han synkverver daglig
med "trollsnitt i øyet"
Som gjør oss halvblind og
halvforløyet
mot innsikt i det sanne og høye

Til trangsyn kun
for det ytre og lave
Og der skal vi selvsagt
"talenten begrave".

Vår ånds-kjerne
vil Herodes, ei kun hindre
men "fosterfordrive". Intet mindre
Svein Otto Hauffen

HVA NÅ, LILLE MANN?

Hvordan har du tenkt å klare deg i disse ulvetider, lille mann, når pressen er så lite samfunnsengasjert at den, i mangel av viktigere saker, smører et harmløst kyss mellom to unge mennesker utover flere avissider? Hvordan skal det gå med oss når Postbanken har Forbruker-ombudets vel-signelse til å trekke penger fra din konto uten ditt samtykke? Penger som du trodde de passet på for deg. Forbrukerombudet ser ingen praktisk, sikkerhetsmessig eller økonomisk betydning av en slik praksis.

Hva med deg og meg, lille mann, i en stat der politikerne lager lover som de ikke har til hensikt å følge selv, men som du og jeg blir straffet for å bryte? (Trenger jeg å minne om en ikke ukjent smuglersak for en del år tilbake?) Hvordan skal du klare deg på glattisen til vinteren, gamle kvinne, nå som postkassen din (stikk i strid med EØS-reglementet) er flyttet enda lengre bort, istedenfor nærmere hjemmet ditt? (Min postkasse blir forbikjørt og posten legges i naboens kasse på et samlestativ.)

Hvordan skal du komme deg på jobben, unge mann, nå som NSB ikke lenger stopper der du bør, men forventer at du skal kjøre bil for å kjøre til bussen som skal bringe deg til nærmeste stasjon hvor det nesten aldri går noen tog lenger? Hva når du blir skrupelig eller svaksynt, lille mann? Nå som trikkene kjører uten konduktører og du må betjene en menneskefi-

endtlig og skremmende billettautomat?

Hvor lavt er vi sunket, lille mann, når vi tillater prestene å kikke under dynene våre, for de ansetter oss i en vigslet stilling? (Har vi ikke Se og Hør til den slags drittjobber?)

Hvordan skal det gå med vår frelse, lille mann, når en prest kan nekte et menneske å be i sin fars hus og forbanner sine med mennesker istedenfor å velsigne dem? (Ikke fleip, men faktum!) Hvordan ser vårt samfunn ut, lille mann, når samfunnet godtar at vi sorteres etter gener? (Et påfunn så fandenivoldsk at Hitler med glede ville tatt æren for det.) Hva med rettssikkerheten din, lille mann, den da gen dine uvenner får deg tvangsinnlagt på psykiatrisk avdeling? Du vet vel at kontradiksjonsloven, selve bærebjelken i rettssystemet, ikke gjelder psykiatrien? Hvordan skal det gå med pensjonen din når du blir gammel, lille mann? Er det ikke på tide at minstepensjonistene får vurdere hvor store lønninger vi har råd til å betale våre politikere, og ikke omvendt? Hva med deg og meg, lille kvinne og lille mann? Er det slik vi vil ha det, eller er tiden moden for å skape et mer menneskevennlig samfunn?

Hildur Rose. Steinkjer
Viser til boker under
<http://www.consensus-as.no/>

VANN PÅ HJERNEN ?

I Morgenbladet skrev Thomas Hylland Eriksen:"I nyere tid er mennesker blitt sammenlignet med datamaskiner. Gregory Bateson skrev engang at når man bruker analogier, burde man se på den opprinnelige konteksten for å få et forvarsel om problemene man ville komme opp i. Når det gjelder hjerner og datamaskiner, er det strengt talt nok å slippe en datamaskin ned i en vannpytt. Den blir umiddelbart handlingslammet. Det gjør derimot ikke vi." - Sant nok. Med vår vanntette hjernes-kalle er vi gardert mot vannskader, såvelsom mot vannskrekk - om vi skulle gå på hodet i en vannpytt. På toppen av det hele, kan vannet kalles hjernens rette element. Den ligger jo og

bader dagen lang - i sitt eget hjernevann ! Uten at den tar seg vann over hodet.

Mentalhygiene

Det burde vel være nok til daglig mentalhygiene, men er nok ikke det, å dømme etter urenlige tanker, som produseres og reproduseres tankeløst - offentlig og privat. Tidligere tenkte man mer hygienisk, for i eldre romaner leste man flere ganger setningen: "Nu må vi legge hodet i bløt",når problemer skulle løses.

Mentalhygiene blir neppe mer enn et rent forsett - for ærlig selvkritikk utøves - med full lysstyrke. - Prisverdig er en renselig tenkemåte - uformørket av avindsyke, dømmesyke m.m. "Den rene tenkning som

filosofene efterlyser, er velkommen. Men den kommer bare ikke av seg selv. Kun gjennom fordomsfri og forurensningsfri tankegang.

Derved kan kamouflerte vanviddstendenser lettere gjennomskues, og lumske tilløp til mental vandalisme, holdes under skjerpet (selv)kontroll

I grenseland

Ved grenseland mellom geni og galskap, bør betenkes at det glade vanvidd har lysere undertoner enn det hugmørke gravalvor."Kalkete graver" var Mesterens karakteristikk av de moralistiske fariseere. Og som Chesterton sier:"En sinnssyk person, er et menneske som har tapt alt - uten sin forstand." Eller som fyndordet sier: "Dei gale råkast på mangt!" For eks. det å bli ateist. Så var det da også "Det gale menneske" i Nietzsches: "Slik talte Zarathus-

tra", som ropte ut på torvet: "Gud er død!" Mens Nietzsche vettløst pådyttes nevnte, av folk som leser "Zarathustra" slik fanden leser Bibelen – og frekt pådytter Nietzsche dette "budskap"!

Hjernevann bør ikke forveksles med visdommens kilde. Den kan først finnes på et høyere bevissthetsnivå. Godt over næringsvettets lavmål. Det burde ikke være uoverstigelig for noen. Selv om motivasjons-slukkere gjerne innskyter: "Det bli for høgt for mæ".

Hjernevann kan forøvrig virke som støtdemper for dem som stanger hodet i veggen.

Her minnes jeg det fyndige trøndske synonym for vanvittig: "Dæm e blaut på pæra ! " -

Svein Otto Hauffen

11.september 2003 i Dagbladet

Janne Haaland Matlary er professor i statsvitenskap og profilert deltaker i diskusjonen etter terrorangrepet på USA 11. september for to år siden.

Hun aksepterte langt på vei USAs begrunnelse for å angripe Afghanistan og kritiserte Frankrikes og Tysklands holdning under tautrekkingen om Irak i FN's sikkerhetsråd. Samtidig har hun refset USA for svak folkerettslig forankring av krigen mot Irak.

På dagen to år etter terroraksjonen som rystet en hel verden, stilte Matlary på nettmøte med leserne. Utgangspunktet for debatten var:

Er al-Qaida i krig med USA, eller med den vestlige verden?

Kan FN komme tilbake på banen, el-

ler er verdensorganisasjonen tilført et banesår?

Bør Norge løsrive seg fra båndene til USA?

Her er hva Matlary svarte redaktøren av Samfunnsliv:

Norges knefall for USA

Bondevik vinket til F-16-jagerne som skulle bombe i Afghanistan. - Vi er ikke i krig, sa han. Norge har sendt styrker til Irak, noe som er uforståelig tatt i betraktning at dette er en folkerettsstridig okkupasjon av landet.

Nå ber USA om hjelp fra andre nasjoner i Irak, fordi de selv er havnet i en Vietnam-krig-lignende hengemyr som øker terrorfaren verden over. Hvordan skal Norge, som utdeler av Nobels Fredspris, kunne forsvare en fortsatt støtte til amerikansk okkupasjon?

Innsendt av: Dag Ove Johansen

Matlary: Jeg mener at det er ulogisk og uheldig at vi har styrker i Irak fordi det ikke er det sted som de trengs mest, og fordi det tas som en støtte til okkupasjonen av alle andre enn oss selv. Dessuten er det en utrolig stor risiko for disse styrkene fordi ingen der nede skjeller mellom nordmenn og f.eks briter. Men når det er sagt, kan vi ikke bare trekke ut en kontingent som er kommitert for 6 mnd over natten, det ville ta fra oss internasjonal troverdighet. Men deres mandat bør etter mitt skjønn ikke fornyes med mindre FN nå får en ledende rolle - som godt kan skje, gitt alle problemene for okkupasjonsmakten.

11.9 - et vannskille?

En av mine elever uttrykte følgende dagen etter 11.9.2001: - Hadde dette skjedd i Afrika, ville ingen ha reagert.

Toårsdagen for terrorangrepene mot New York og Washington misbrukes av politikerne. Menneskeliv i Irak og Afgha-

nistan går tapt som følge av dette misbruket, mener en gruppe amerikanske etterlatte.

Wesley Clark, generalen som ledet krigen i Kosovo 1999, uttalte nylig at terrortrusselen er blitt større etter at USA invaderte Afghanistan og Irak.

Ditt syn er kjent. Hvordan kan du forsvare amerikanernes okkupasjon av disse to landene?

Innsendt av: Dag Ove Johansen

Matlary: Din elev hadde mye rett i det han sa - daglig dør 30 000 barn av underernæring og sykdom, og i Rwanda tok folkemordet 1 mill liv på fire måneder, FN bad om styrker fra 21 land, ingen kom. - Jeg mener at angrepet på Afghanistan var riktig, det førte til effektiv ødeleggelse av mye terrorbaser og deres arnested Taliban - og også FN støttet dette som selvforsvar i flg. art 51 i pakten. Irak derimot hadde verken mandat eller en klar link med terror.

Utdrag fra Essays

Av G.E.Bonde

Innsendt av Armand E Nyhus.

Hva er Kristi frelsesgjerning?

Vi hører i kirker og kringkasting og "andakter" stadig at "Kristus er vår frelser", "Kristus kom for å frelse verden". Ikke minst i julen er dette slagordene. Men vi får aldri høre nærmere hvordan han er vår frelser og hva han skal frelse oss fra. Og så sitter vi igjen etterpå med tom smak i munnen, hvis vi da ikke under andakten har fått en god åndelig rus — av følelser og stemninger, som sløver vårt øre og vårt øye og evne til å se, høre og skjelne. Det kan hende vi svømmer hen i salmesang og fellesbønn - og annen suggesjon. Og når en så ikke reflekterer større, så er man tilfreds med talemåtene og rusen.

Men spør man etterpå noen av menighetene hva var det da Kristus skulle frelse verden fra, og hvordan han skulle frelse deg og meg — da blir man svar skyldig: uten at du kanskje får høre at Kristus frelser deg fra synd. Eller fra samme hold får du også hyppig det overbevisende svar: "Kristus frelser meg når jeg bare tror på ham!" Det er bare troen som går igjen, ingen logisk og forstandsmessig erkjennelse.

Og dog var det Kristi store sorg at vi var så tungnemme, og Kristi store ønske at vi skulle oppfatte ham med våre tanker og gripe ham med vår ånd og forstand. For Kristus har jo sin praktiske frelsergjerning som vi kan definere og erkjenne, og noe som vi dag for dag kan holde fast ved — uten at taket glipper? Ja, naturligvis, selv om vi ikke får høre noe om det i "andaktene". Og vi kan si det med enkle ord: Han kom for å lære menneskene om livets lov-messighet, om hva som var sannheten, om virkeligheten, og for å lære menneskene hva livets mål og mening var. Hans oppgave var å bringe oss på rett spor igjen.

Menneskene var nemlig den gang som nå avsporet og på aveier. De var utsatt for krefter og åndsimpulser som ikke var av sannheten og den reale virkelighet. Det var disse åndskrefter som var Kristi fiender, og som han kom for å frelse menneskene fra. Det var cæsarismens surdeig. Det livssyn og den verdensmoral som gikk ut på å herske over og ha makt over sine medmennesker. Det syn som gjorde individet til det se-

kundære og "staten" og "kommunen" og det offentlige til det primære - , det syn som altså reduserte mennesket til null og gjorde staten til alt; det syn som for å nå sitt maktideal rakk ned på det enkelte menneske, skjelte det ut for å være syndig og slett og å ville det onde. Det syn som for riktig å skjalte

mennesket ut, tvang det til å la seg organisere, å upersonliggjøre, å skattlegge, å ofre alt for Molok: Da tidens fylde var kommet, at all verden skulle innskrives i manntall for å skattlegges – da fødtes Verdens frelser! –Men vi får altså lite høre om dette i dag fra prekestolen, - enda konflikten er der i dag i verden ganske som på Kristi tid – eller kanskje ennå mer tilspisset. Var det ikke her "kirke" og presteskaper i dag skulle gjøre en innsats og veilede menneskene -- ikke bare mot "nazistene" som vi opplevde i tyske grønne uniformer, men enn mer i de "seierherrer" som kom etter dem i norsk eller engelsk uniform og tok makten etter dem – og fortsatte hvor de andre slapp?

Og vi har mammonismens gjærstoff, dyrkingen av skinnvirkeligheten på virkelighetens bekostning, de åndsimpulser som gikk ut på å samle fiktive "rikdommer" på menneskehetens bekostning, mammonismen som hadde sitt symbol i dansen omkring gullkalven og som satte sin blomst på Kristi tid i det samme tenkesett som også fikk uttrykk i "vekslernes handel" i templet – den åndsimpuls som fikk Kristi kategoriske dom: "Dere kan ikke både dyrke Gud og mammon." Mammondyrkelsen var den gang som nå menneskenes store forbannelse, som Kristus kom for å frelse menneskene fra, idet han holdt Guds syn på økonomi og "rikdommer" opp for oss. Men mammonismen eksisterer den dag i dag, takket være "kirkens" og "presteskapets" godtaken av pengedyrkelsen ned gjennom tidene. I vår tid har mammonismen og Cæsarismen fremkalt to kjempekortslutninger i en generasjons tid, - to veldige verdenskriger som har kostet millioner av mennesker livet, og som har skapt en nød og elendighet uten sidestykke i verden, - som har skapt helvete på jord. Kristi hovedfiende lever fremdeles og reiser hodet rakere og frekere enn noensinne.

LISTE OVER B.D. BROCHMANNS FOREDRAG

Disse foredrag/taler finnes nå samlet på en CD i mp3-format. Lengden av foredraget i parantes etter tittel/tekst.

Bdb-02: Foredrag-02: Hva er et åndsstyrt samfunn i praksis? (9.11.1950, Oslo) (1:26:32)
Bdb-03: Foredrag-03: Kunsten å lese Bibelen (12.11.1950, Oslo) (1:02:06)
Bdb-04: Foredrag-04: De økonomiske intersemotsetningene mellom øst og vest (14.11.1950, Oslo)(1:12:06)
Bdb-05: Foredrag-05: Samfunnsøkonomiske dilemmaer i lys av den universelle økonomi (18.11.1950, Oslo) (1:29:54)
Bdb-06: Foredrag-06: Nye ideer – et nytt ideal til ungdommen selv (1:23:19)
Bdb-07: Foredrag-07: Hvorfor er verden så pessimistisk? (Oslo 1953) (1:06:19)

BDB i Velfjord 1955:

Bdb-Velfjord-1a (1.del) (49:01)
Bdb-Velfjord-1b (2.del) (48:55)
Winther-velfjord-1c (Winthers takketale til BDBs foredrag) (02:34)
Bdb-velfjord-2a (1.del) (45:38)
Bdb-velfjord-2b (2.del) (14:14)
Bdb-velfjordavskjed (34:44)
Andre taler/foredrag:

1951-olsensamtiden (58:24): Min venn Olsen Samtiden (31.01.1951)
bdb-pettersen (30:34)
Bergen 1951 (56:53)
Bergen 1953 (1:02:10)
Bergen 1955 (42:29)
Jesugjenkomst (1:01:33) (1955)
Narvik 1954 (56:08)
Nyorientering (1:01:35) Hva er nyorientering?
Oslo 1953 (1:03:36) Kristendommen i lys av psykologien
Valgforedrag 1936 (18:02)
EvaBrochmann (19:30): Fra NRKs program om BDB med datteren Eva Brochmann

Lydkvaliteten på flere av foredragene er svært varierende. Disse foredragene er først tatt opp på spolebåndopptaker for så å bli overført til kassett, derfra digitalisert til PC som mp3-filer. Unntaket er Valgforedraget fra 1936 som tydeligvis er innspilt på voksrull for deretter å bli overført til båndopptaker/kassettspiller.

Hvert foredrag har vanligvis en innledning av andre medarbeidere innen nyorienteringen gjennom årene slik at tittelen på BDBs foredrag kommer klart frem. Enkelte foredrag mangler en slik innledning.

Alle disse foredragene er samlet på en CD og kan kjøpes fra Bondes Forlag, Dag Ove Johansen, 8200 Fauske, via sms til 93850411 eller til epost dagoj@online.no
CDen koster kr. 150,- pluss porto kr. 17,-.

Byråkratiet må fjernes

En omfattende kartlegging – betalt av Nærings- og handelsdepartementet - viser at det koster næringslivet 57 milliarder årlig å tilfredsstille informasjonskravet i offentlige lover og forskrifter. (Dagens Næringsliv, 12.juni, 08. Altså for to år siden). Hva i dag?

FLERE AVISER og deres journalister må heretter se mer inngående på problemet, for det handler om også en annen og særdeles alvorlig side: det nærmest altomfattende byråkratiet og kompliserte lovverket – som gjør oss alle til treller i Formynderstaten! Byråkratiet må derfor fjernes - vel og merke det som er sterkt skadelig. En betydelig del av byråkratiet kan uten skadevirkninger kuttes bort!

PÅSTANDEN ble fremsatt for noen år tilbake – og er enda mer aktuell i dag. Jeg sikter i denne sammenheng til advokat Kr. Al-mås – som i en årrekke advarte mot følgene av galskapen. Ja, for det dreier seg om ren, skjære galskap satt i system. (Mer om dette kommer kanskje tydeligere frem etter hvert – hvis ikke lesere allerede har gjort sine erfaringer). Nå tror mange at jeg sikter til bare Arbeiderpartiet og andre erklærte sosialister her i landet. Men det er feil – fullstendig feil! ”De andre” har ikke vært en tøddel bedre. Tvert imot. Og nå har de til og med tenkt å overta styringen etter valget i 2013. MEN – har de tenkt å fjerne sosialismen i Norge?? Spørsmålet – og eventuelt svar - bør være av allmenn interesse.

OM SVAR KOMMER – er høyst tvilsomt, for hvem våger? Derfor denne utfordring: *Et parti som kommer med et fornuftig og helhetlig, norsk løsningsforslag, har lenge vært etterlyst - og bør være av aller største interesse foran kommende stortingsvalg.*

FORSLAGET må imidlertid ha sitt utgangspunkt i Grunnloven og dens intensjo-

ner. Videre må det fremgå klart og tydelig hvilken løsning som er tenkt brukt i den nødvendige opprydding som må til innenfor det brune, sosialistiske administrasjonsapparatet.

UTVIKLINGEN mot det sosialistiske system - også etter 2.verdenskrig - er for så vidt logisk. Jeg tenker i første rekke på Arbeiderpartiets ”to-skritt-frem-ett-tilbake-taktikk”. Analyse viser imidlertid noe langt mer raffinert og lite til-litsvekkende – som da også har ført til generell forakt overfor politikere og deres destruktive spill.

LAUGET av politikere og byråkrater blir neppe blide. Men jeg synes manipuleringen av befolkningen gjennom mange år må opphøre. For om *sosialismen* enten betegnes som rød, brun, grønn eller svart – blir det for borgere hipp som happ. Alle mennesker som ønsker størst mulig frihet, må være enige i det, for til syvende og sist: Det er dette saken dreier seg om - ikke sant? Spørsmålet rettes til alle.

REDAKTØREN i byens lokalavis – Hans-Petter Kjøge – skrev i sin spalte for kort tid siden blant annet: ”Finanskrisen fikk begrenset effekt i Norge sammenliknet med de fleste andre land.” og ”Nå får vi en ny utfordring i finanskrisens kjølvann”. Redaktøren nevnte LO og norske arbeidstakere i den forbindelse, og hans artikkel hadde den betegnende overskrift: Strammere tider.

UTFORDRINGEN ligger etter min mening nettopp i byråkratiet og omfanget og veksten i den lenge omtalte Formynderstaten. Enten vi er arbeidstakere eller ikke.

DETTE INNLEGGET virker helt sikkert provoserende på mange. Det er meningen. For det uføret vi alle er havnet i – krever en stor reform, etter en gjennomgripende og nødvendig ryddeaksjon – etter mange år med renspikket galskap.

Thorbjørn Andersen
Halden

Utdrag fra Essays Av G. E. Bonde, ide 483 – 484

Innsendt av Armand E Nyhus.

Hva er dekapitalisering?

Mange spør: Hva er egentlig dekapitalisering? Hva ligger der i begrepet? Hva er definisjonen?

Dekapitalisering er meget enkelt det som direkte ligger i selve ordet: Det motsatte av kapitalisering. Å dekapitalisere vil altså si gå den motsatte vei av hva man gjør og har gjort ved kapitalisering, og som har ført til de nåværende tingenes tilstander i verden. Å dekapitalisere vil altså si det gå den motsatte vei tilbake man før har gått fram. Men således at dette skjer med et nytt sinn, med en helt ny sinnsinnstilling, et helt nytt livsbillede, en helt ny vurdering.

Så må man da spørre: Hva er kapitalisering? Kapitalisering er den tendens og tro hos menneskene, at de blir rikere jo høyere en ting verdsettes i tall. Når en tings verdi oppskrives i kroner tror innehaveren han eier en større reell verdi. Derfor tror produsenten at han blir rikere jo høyere pris han har på varene. Derfor tror lønnsinntageren han på sin side blir rikere jo høyere lønningene er i kroner og tall. Kapitalistene tror dessuten på pengenes egenverdi og egenliv. De tror på det ”naturlige” og merkelige i pengesystemet: De tror at pengene kan yngle. De tror det er rettferdig og riktig at man krever pengerenter av sine medmennesker. Kapitalistene tror man kan drive politikk med pengene og prisene. Kapitalistene tror på alt som heter pengeøkonomi, skinnøkonomi, fiktivøkonomi.

Dekapitalisten tror på det motsatte av kapitalisten. Han tror at velsignelsen for menneskene ligger i den økonomiske og materielle frigjøring som åpnes ved at priser og pengeverdi reduseres.

Dekapitalisten tror heller ikke på renten og rentesystemet, men ser det groteske i kapitalistens tro på pengenes yngleevene. Dekapitalisten tror at den materielle frigjøring kan nås ved at priser og verdier reduseres mot null, og at menneskene gjør rett i å vurdere sitt arbeide og sin produksjon på samme vis som livets skaper oppholder og vurderer livets former og frembringelser.

Vi kan også si det slik at dekapitalisering vil si det samme som å bringe den menneskelige økonomi i overensstemmelse med Guds økonomi.

Det falske midtpunkt

Like en gjøkunge
i samfunnets rede,
er Staten allerede
som det falske midtpunkt -
hemningsløst tilstede

Fortrenger individet
som den holder nede.
Synlig for enhver
som tør innse det

MENNESKETS NATUR

Lik kameleon er menneskets natur
hvor skiftende luner ligger på lur;
som gjerne får bestemme hva vi gjør
Istedenfor kort sagt: Gjør hva du BØR

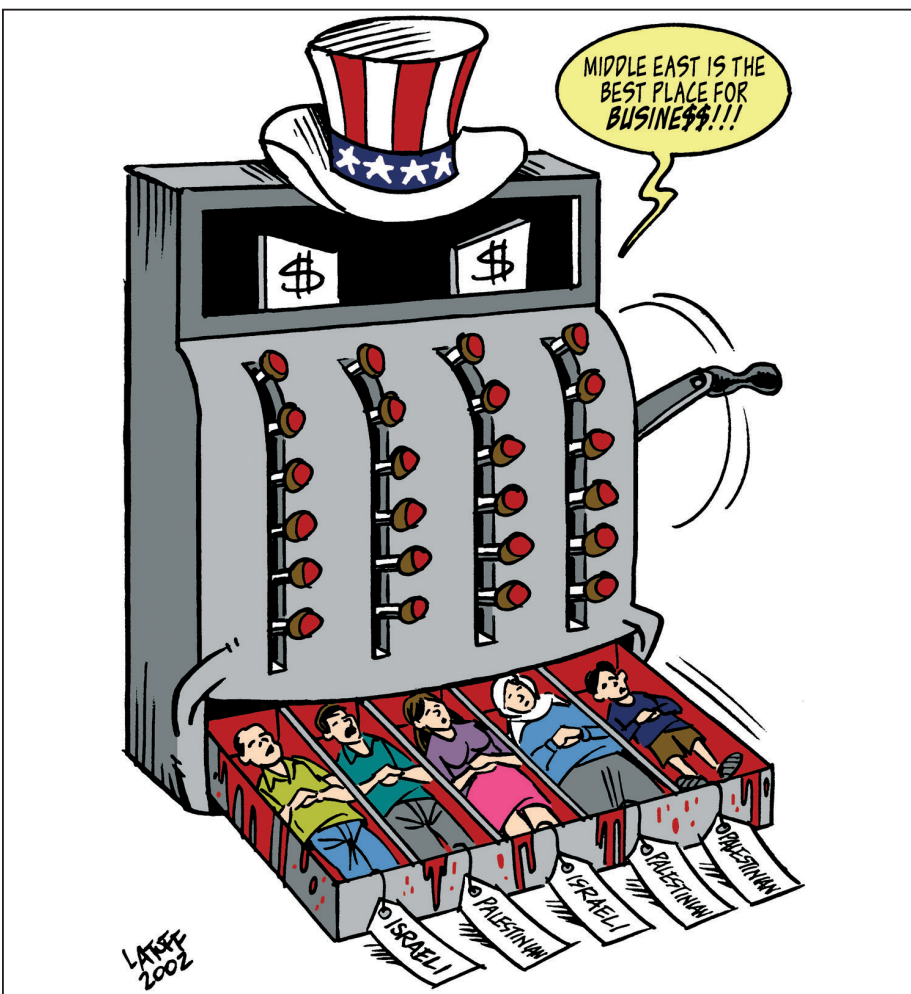
FORNYELSENS VEI

Hva gavner en mentalitet
som gjentar seg en "evighet"?
Materiens kretsang går i ring.
Men danner ingen NYE ting.
En ny impuls av ånd må til
og sjeler som fornyes vil
Et ønske om å våkne opp!
fra sløvhet i sin egen kropp
En vilje til å skifte sinn
Og til å slippe LYSET inn - -

DEN GODS TONE

Den glade sang og god musikk
kan oss mentalt belive
Og derved psykisk bidra til
tilstivning å fordrive.
Slik gjør vi også det Gud vil
ved den gode tone - i samspill

S.O.H.

DOJ kommenterer:

FREDSPRISUTDELINGEN UTEN AFGHANISTAN

Det må jo være litt av et tankekors at heller ikke Afghanistan vil delta på fredsprisutdelingen i Oslo. Er det ikke dette landet Norge er med å kjempe for gjennom ISAF-styrkene i landet?

Hva har vi egentlig der å gjøre da?

HAIANGREP I EGYPT

Egyptisk talsmann hevder at den israelske etterretningsorganisasjonen Mossad står bak

haiangrepet i badebyen Sharm-el-sheik i Egypt der en tysk turist ble drept.

Hvis så er tilfelle bør vel Steven Spielberg lage en ny film om hai og endre tittel fra JAWS til JEWS?

- NORSKE SOLDATER IKKE KRIGSFORBRYTERE

Førstekrigsadvokat (!) Gunnar Johansen finner ikke at norske soldater i Afghanistan har begått krigsforbrytelser. Neivel. Dette er vel bukken til havresekken? En førstekrigsadvokat (hvis han finnes) hadde vel sett noe annerledes på dette?

Krig er i seg selv en forbrytelse mot menneskeheten – hvordan man enn snur og vender på det. Det bør vel en førstekrigsadvokat også innrømme – hvis han da ikke blir degradert til andrekrigsadvokat eller det som verre er...

SPIONSKANDALEN

Er det ikke slik at mennesker som spionerer på egne borgere for en fremmed stat, må regnes som landsforrædere?

FRP FOR DØDSTRAFF I NORGE

Frp skiller seg radikalt ut fra andre partier mht til holdningen til dødsstraff. Hele 51 % av Frp-velgerne mener Norge bør innføre dødsstraff for bl.a. drap av barn. Noen av Frp-lederne har gått ut i mediene som talsmenn for denne bestialske avstraffelsesmetoden som land vi ikke ønsker å sammenlikne oss med fremdeles innehar.

Reaksjonene har ikke latt vente på seg, heldigvis. Noen hevder at Frp ønsker i gjeninnføre middelalderske meto-

der. Forslaget fra Frp viser jo at det ikke er snakk om fremskritt i deres politikk, heller det motsatte. Tilbakeskrittspartiet hadde vært en bedre benevnelse på dette svært så populistiske og umoralske partiet i denne saken.

Når moren til Stine Sofie som ble drept av to ungdommer i Baneheia, Ada Sofie Austegård, sterkt går ut om et slikt forslag og sier det tilhører fortiden, bør også de til dels tunghørte i Frp lytte.

HISTORIELØSE INNLEGG

Det har vært noen innlegg i VG om venstresidens omfavnelser av despotiske regimer, bl.a. Røde Khmers Pol Pot. Sannheten er jo at også USA omfavnet denne tyrannen og leverte våpen og utstyr til skrekkegimet, dette fordi Pol Pots var engasjert i en krig mot Vietnam. Kambodsja og Vietnam har ikke hatt et særlig godt forhold gjennom historien, noe USA utnyttet maksimalt under Pol Pot-regimet.

USA har dessuten støttet fascistiske tyranner som Pinochet m.fl. Både høyre- og venstresiden har nok sine svin på skogen.

HØSTENS STYGGESTE EVENTYR

Så er det igjen blitt piggedekktid og asfalt-eterne har tatt til med å mishandle riks- og fylkesveier. Vintrene er blitt kortere og kortere og asfalten ligger åpen for rov og ravn. Slitasjen er så stor at veiene blir omdannet til fire-løps elver under vedvarende regn – noe det blir mer av i årene fremover. Veiene blir livsfarlige vannplaningsfeller gjennom hele året når asfalten er bar. Om vintrene danner disse asfaltryggene mellom sporene glaserte topper der det er vanskelig å holde stø kurs hvis man skal ut av disse sporene ved forbikjøringer eller unnvikelsesmanøvre ved møte av brede vogntog.

Magasinet "Motor" fremla i siste utgave en såkalt "sensasjonell undersøkelse" der forskere hadde funnet ut at slitte piggfrie dekk var mye bedre på isføre enn slitte piggedekk.

Ja, så fikk vi den.

Dekk har en uforskammet tendens til å bli slitt. Nye piggedekk klarer seg selvsagt bedre på is, men piggene har en lei tendens til skråstilles, slites og til og med ramle ut etter forholdsvis kort tid, og dermed er de farlige på veien. Dessuten er gummiblandingen på piggedekk hardere, dette for å holde piggene fast. Uten pigger er denne gummiblandingen et farlig element på isføre.

Men man kjører jo likevel med "piggedekk" - selv om

halvparten av piggene er blitt borte...

En falsk trygghet – eller retttere: man lever på en livsfarlig løgn.

MENNESKEJAKT

Politiet har aksjonert mot kosovoserbiske barnefamilier i Nord-Norge som om de skulle vært kriminelle. 71 er tvangsendt ut av landet til en meget usikker fremtid. Noen av disse familiene har vært her i opp mot 3 år før avslaget om opphold er kommet. Barna er begynt i barnehager og skoler og snakker godt norsk. Foreldre er kommet seg i arbeid.

Likevel slår Jens Stoltenberg & Co til med disse umenneskelige aksjonene. "La de små barn komme til meg", gjelder ikke for Jens. "Send dem bort, send dem bort!" er nok heller det hule mottoet mens Krekar fremdeles oppholder seg i landet...

OPPDRETTSLAKS TIL BESVÆR

Etter å ha sett dokumentaren "Salmonopoly" på NRK, lest National Geographic om norske oppdrettsanlegg som ødelegger fjordene i Patagonia i Chile og fulgt med debatten her hjemme, finner jeg at det for min del er på tide å slutte med å bruke oppdrettslaks som menneskeføde.

Hele denne industrielle oppdrettsnæringen skulle aldri ha fått tillatelse til å plasere en eneste merde i norske fjorder.

STATISTIKKEN FORTELLER...

Ifølge den siste rapporten fra Europol (EUs organisasjon for politisamarbeid) ble det begått 294 terroraksjoner i Europa i fjor.

Islamister stod bak ett. Baskere, korsikanere, nordrere, anarkister, dyrevernavtivist og høyreekstremer stod bak resten...

FRP PÅ VILLE VEIER

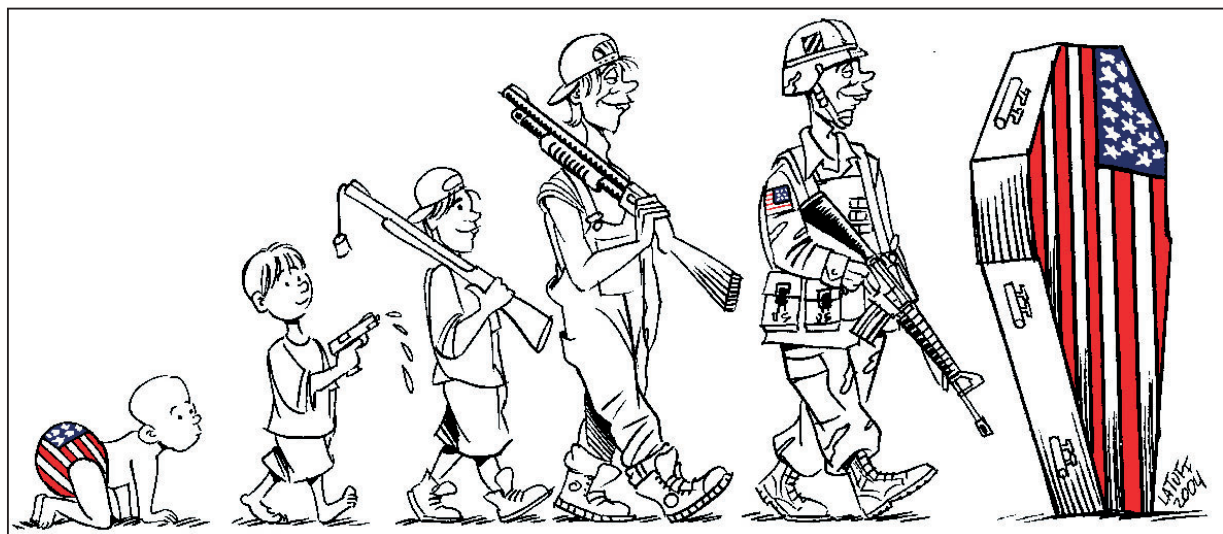
Når Christian Tybring-Gjedde fra Frp i et radioprogram om innvandring bruker begrepet "assimilering", da vekkes gamle, grufulle minner: maoriene i New Zealand, aboriginerne i Australia, indianerne i Nord-Amerika og Sør-Amerika, men også samene i Norge. Assimilering er det samme som å utslettes som folk og kultur, man mister sitt språk, sin identitet og sine røtter. Man skal "oppsuges" i det såkalte norske fellesskapet med de såkalte norske verdier. Jeg sier såkalte, fordi ingen kan definere hva norsk kultur og norske verdier egentlig er. Som nasjon har vi blitt påvirket fra alle verdenshjørner gjennom hundrevis av år. Hvis man skulle ta til orde for en genuin norsk kultur, så måtte det å så fall være det som steinaldrefolkene langs den isfrie Finnmark-kysten bedrev for nærmere 10 000 år siden. Siden da har vi hentet både det beste og det verste fra mange land og kulturer. Selv ikke bunadene er av norsk opprinnelse.

Man skulle tro at begrepet "assimilering" var "ut", men Frp viser igjen konformitet og fascistiske trekk i innvandringsdebatten.

DOJ

ill.: Wulffmorgenthaler

Vårt rettssystem er i urettens makt

Etter at undertegnede hadde hatt en god arbeidsplass i Posten i over 40 – førti – år, fikk Posten en ledelse som ikke respekterte verken personalet, – eller kundenes rettigheter.

Den nye ledelsens mål var raske penger, – og det uansett.

Personalet ble bl.a. pålagt å selge / presse kundene til å kjøpe diverse Fonds, – og det uten å informere om Fondenes usikkerhet hva fortjeneste angikk.

Personalstaben ble også redusert så mye at Postens ledelse satset på underbemannning med planlagt overtid. Slike ulovligheter protesterte jeg i mot. Dermed ble jeg forfulgt / trakassert gjennom de mest utrolige og barnslige påfunn. Etter at jeg hadde mottatt flere trusler fordi jeg nektet å støtte Postens grove lovbrudd, ble jeg sparket ut av min arbeidsplass.

På grunn av usakelig oppsigelse stevnet jeg Posten for Oslo Tingrett. Men allerede i gjennomføringen av arbeidsrettssaken i Tingretten opplevde jeg at makta hadde lagt til rette for at Posten skulle vinne arbeidsrettssaken, – og det uansett.

Som ventet så presiserte Posten i Tingretten bl.a. at Posten hadde gjort en feil. Feilen var at Posten hadde fortsatt å sette penger inn på min lønnskonto etter at jeg var avskjediget. Posten spurte da i Tingretten om hvorfor jeg hadde tatt imot denne uberettigede / ”feile” lønnen. Jeg svarte at dette var en planlagt ”feil” fra Postens side for å lage noe ”å ta meg på”.

For etter lang tids mobbing fra Postens ledelse visste jeg at Posten hadde gode rutiner på å konstruere episoder for å ha noe ”å ta meg på”. Og gjennom denne godt planlagte ”feilen” fikk Posten konstruert 2 – to – ubehagelige opplevelser for undertegnede. For den såkalte ”feil”utbetalingen fra Posten gikk fra mars måned til og med november måned. I desember fikk jeg ingen ”feil”innbetaling til min lønnskonto, men et trusselbrev fra Posten om at jeg hadde mottatt uberettiget lønn som jeg ble pålagt å tilbakebetale, – så Posten hadde tydelig planlagt, med dette både å ødelegge min julefeiring, samt det å ha noe å ta meg på i den kommende arbeidsrettssaka.

Jeg vil også legge til at noen uker før arbeidsrettssaka startet, fikk jeg tilbud fra

Posten om å beholde Postens såkalte ”feil”innbetalingen til min lønnskonto dersom jeg ville avlyse arbeidsrettssaka i Oslo Tingrett. Jeg opplevde således at den Postens såkalte ”feil”innbetaling var grundig og godt planlagt for å bli brukt til Postens eget beste. Da Tingrettsdommen kom slo den fast at jeg hadde tapt arbeidsrettssaken mot Posten. Men OBS! Tingrettsdommen dokumenterte også at min forklaring i Tingretten angående denne såkalte ”feil”innbetaling ble brukt av Tingretten til å slå fast at undertegnede har avvikende virkelighetsoppfatning om Posten. Så da så!

Ellers dokumenterte hele dommen at all løgn om min person fra Postens side ble godt mottatt av Tingretten, og det jeg og mine vitner sa fra vitneboksen overså Tingretten fullstendig, – dersom det ikke kunne brukes til Postens fordel. Heller ikke en representant fra Arbeidstilsynet som støttet meg ville Tingretten lytte til. Angående råd for eventuell anking av saken videre i rettssystemet kontaktet jeg 3 – tre – advokater uavhengig av hverandre, alle mente at saken burde vært anket. Likevel bestemte jeg meg for ikke å anke. Min begrunnelse for denne avgjørelsen var at jeg ikke ønsket å bruke mer ressurser på denne uretten. Tingrettsdommen ble rettskraftig i august og jeg ventet at jeg da raskt ville motta regningen på Postens saksomkostninger som jeg ble dømt til å betale. Men etter hvert forstod jeg at selv om Posten hadde gått seirende ut av arbeidsrettssaken, – var likevel Postens mobbegruppe fortsatt i tjeneste.

Dermed visste jeg av erfaring at til og med regninga på Postens saksomkostninger skulle nå brukes av Posten til å forsøke å ødelegge min julefeiring. Jeg fikk rett!

Regninga kom i min postkasse like før julaften med betalingsfrist 31. desember, – og regninga ble betalt etter Postens ønske!

Men da jeg oppdaget at jeg hadde blitt belastet med renter i perioden august – desember, oppsøkte jeg Postens ledelse og krevde å få mine penger tilbake. Min begrunnelse til Posten angående mitt krav var at jeg ikke skulle belastes med renter for at Postens mobbegruppe hadde brukt ”planleggingstid” til å forsøke å ødelegge min julefeiring.

Svaret fra Posten var som vanlig: Posten hadde atter gjort en feil! Men pengene / rentene som Posten hadde belastet undertegnede med – vedrørende Postens atter planlagte feil – kom på min lønnskonto

allerede dagen etter mitt besøk hos Posten angående saken.

Tingrettsdommeren som dømte undertegnede med sinnslidelsen: ”avvikende virkelighetsoppfatning” i arbeidrettssaka, – denne Tingrettsdommeren ble stevnet for æreskrenkelse – i en ny rettssak. For sykdomsdiagnoser kan bare fastslås av sakkyndige. Så her hadde Tingrettsdommeren gjennomført et grovt lovbrudd med å gå langt ut over sitt mandat!

Etter at Tingrettsdommeren hadde trenert saken i over 5 – fem – år, møttes vi i Borgarting Lagmannsrett. Tingrettsdommeren fikk da spørsmål – under sitt vitneavhør – om hvorfor hun hadde dømt undertegnede med sinnslidelsesdiagnosen ”avvikende virkelighetsoppfatning?” Tingrettsdommeren svarte da på ære og samvittighet fra vitneboksen i Borgarting Lagmannsrett, at hun måtte dømme på en slik måte i Tingretten mellom Velaug Judit Lie, og Posten Norge AS, slik at Posten ikke kom til å anke saken videre i rettssystemet.

Så da så!

Ikke nok med det, men da dommen fra Borgarting Lagmannsrett kom, var Tingrettsdommerens innrømmelse fra vitneboksen angående årsaken til om hvorfor hun dømte undertegnede med ”avvikende virkelighetsoppfatning” ikke nevnt / kommentert i dommen! Dette til tross for at det var ærekrenkelsen – vedrørende avvikende virkelighetsoppfatning som var grunnlaget for hele rettssaken i Borgarting Lagmannsrett.

Men jeg merket meg at i dommen fra ærekrenkelsessaken i Borgarting Lagmannsrett var det gitt plass for utdrag fra dommen i arbeidsrettssaken. Dette er en klar avsporing av saken! For arbeidsrettssaken i Tingretten var kun det stedet der ærekrenkelsen ble utført.

Men det var flere vitner / tilhørere som hørte Tingrettsdommerens innrømmelser fra vitneboksen. Mitt eneste vitne i den saken var filmen: ”Makt og Mening”, men mitt vitne ble heller ikke nevnt i dommen. Filmen ”Makt og Mening” dokumenterte hvordan Arnold Juklerød ble stemplet med falske sykdomsdiagnoser, forfulgt / trakassert til døde på Gaustad sinnssykehus. Juklerød tapte også flere rettssaker, men fikk likevel oppleve å få rett i sine påstander om at det var gjennomført ulovlige skolenedleggelse i vårt land. Dokumentasjonen på at Juklerød hadde

rett i sine påstander kom fra Kirke- og utdanningsdepartementet.

Dermed fikk han også dokumentert at han var en politisk fange i nesten 25 – tju efem – år i Gaustad politiske fengsel. Undertegnede støttet / støtter Arnold Juklerød i kampen mot makter og myndigheter, og har dermed fått gode bekreftelser på at dr. Josef Mengeles behandlingsmetoder fra 2. verdenskrigs konsentrasjonsleirer er akseptert og flittig brukt som systematisk behandlingsmetoder under tvang i vårt helsevesen pr. i dag!

Jeg fikk også klare signaler fra Gaustad at de likte i k k e min støtte til Arnold Juklerød i hans rettferdighetskamp.

Så en dag jeg hadde uttrykt min mening om Gaustads behandlingsmetoder til Arbeiderbladet, ble jeg innkalt til Postens ledelse der jeg fikk advarsler / trusler om at dersom jeg ikke sluttet å engasjere meg i saken til Arnold Juklerød så ville det få konsekvenser for min jobb i Posten. Sic!

I dommen fra Borgarting Lagmannsrett mot Tingrettsdommeren fra arbeidrettssaken ble ”avvikende virkelighetsoppfatning” dømt til i k k e diagnose. Denne forannevnte dom og redningsplanke / støt teerklæring fra Borgarting Lagmannsrett til Tingrettsdommeren, dokumenterer også at heller ikke her passet sannheten inn i maktens ønske / planer. For jeg har merket meg at ”avvikende virkelighetsoppfatning” er en diagnose. Og i boken ”Psyko ser” av Johan Cullberg er også ”avvikende virkelighetsoppfatning” tatt med blant diagnosene.

Arnold Juklerød sa ofte: ”Det er ingen vits i å få rett i en urett”.

Både undertegnades og Juklerøds saker dokumenterer at vårt rettsvesen unngår / tåler ikke sannheten dersom det ikke tjener makta, og begge disse sakene er også gode dokumenter på at vårt rettssystem styres av uretten. Og etter at jeg har hørt en Tingrettsdommers bevitnelse / innrømmelse fra vitneboksen i Borgarting Lagmannsrett, der hvor Tingrettsdommeren innrømmer at hun måtte dømme på en slik måte, slik at Posten ikke kom til å anke saken videre i rettssystemet.

Ja, etter dette da forstår jeg også hvorfor media har informert om at det er mange uskyldige som har sonet lange fengselsstraffer, – også i vårt land.

Velaug Judit Lie

Er folkesamfunnet -

ne hensiktsmessige selvvirksomhet seg selv til kjenne.

”Og det levende samfunn er en organisk levende, selvvirksom, selvskaffende organisme.”

PS. For at vi skal kunne realisere og gjøre samme mot andre, som vi vil at de skal gjøre mot oss, må vi først bevisst erkjenne det organiske fellesskap som ennå ingen av statens prester, naturvitenskapsmenn har evnet å erkjenne, men som du kan les om i Tidsskrift, kap.1.

Ser en nemlig på det levende samfunn, som for sin egen utviklings skyld, ville stå seg på å la seg frivillig lede ved orientering fra de mest utviklede og modne individene (pluss-variantene) og ta seg i vare får de organisk flertalls-mennesker og ”minus-variantene” som øver vold, fordi de ikke på annen måte ser seg i stand til å hevde sine villfarelser i livskampen – jfr. Hitler, Truman, Stalin som eksempler.

Å forstå det som her er sagt og trekke alle konsekvenser av det, betyr i seg selv det første skritt på veien til verdensfred og individuell og sosial frigjøring.

Det betyr et innvendig fra styrt samfunn (Teokrati!).

I en riktig sosiologi må vi regne med følgende fakta:

- folkesamfunnene vokser og utvikler seg på lignende måte som individer og gjennomgår derfor en lang infantil periode før de blir voksne og modne. Alle mennesker og folkesamfunn har ”barnekår.”
- til ”barnekåret” knytter seg alltid behov for bilder som kompenserer virkeligheten så lenge barnetiden varer. Kompensasjonen består i at barnet tilfredsstiller alle sine sjelelige behov (psykiske drifters behov) ved hjelp av bilder, fantasiliv og følelse (hengivelse, selvangivelse m.m.)
- da samfunnsutviklingen trenger uendelig mye lengre tid til å utvikles til modenhet enn selv de mest modne individer, så er det på den ene side sannsynlig at
- folkesamfunnet vil være den absolutt høyeste og mest fullkomne skapning som kan tenkes.

DEN NYE SOSIOLOGI

Det første levende menneske som hadde kjennskap til menneskenaturen og åndskreftene, het Jesus Kristus. Mennesket er skapt som det høyeste vesen med latente muligheter til det fullkomne. Vi er arvinger som etter hvert skal overta hele universet. Men så lenge arvingen er et åndelig barn (dvs. umodne, tvilende, fryktsomme og drøm-

mende), er det ingen forskjell på arvingen og en trell, til tross for at han er skapt til å være og bli herre over alt sammen. Vår skapelse er ikke avsluttet. Tvert om. ”Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider.”

Først når menneskesønnen blir seg selv bevisst og har lært å styre seg selv, vil vi få se han som kraftens høyre hånd, behersker og utøver, som Kristus sa: ”Fra nå av skal dere få se menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme i himmelens skyer.”

Menneskesønnen sitter allerede delvis som hersker over naturkreftene. Men det er lite i mot dette å våkne til full bevissthet og bli seg selv sine egne skaperkrefter, selve allmakten, bevisst. Våre samfunn er ikke ”ferdige”, de måtte skapes, vokse og utvikles fra meget primitive utviklingstrinn. Om dette forteller all verdens antropologi og religionshistorie. Men i sosiologien kommer det hel samlet, som et tilløp til en livssyntese. Vi må ikke bare søke mot fullkommenhet av oss selv. Vi må også fullkommengjøres til enhet, helhet og fellesskap.

VENNA

De kviler så stille
bak kirkegårdens grind
når lauvblada gulner
i haustdagens vind.
De trofaste venna
som livet har hatt.
Ved kirka nær skogen
jeg finner dem att.

Det er slik ei fred
der ved plassa de sover.
Ei trygghet som kviler
bak slit som er over.
Ei samling av livsverk
fra sorg og til lykke
med blomsterprakt over
det vakreste smykke.

Bjørn Frang

PENSJON

Vi sto i daggryet
da stjernene frøs
i nordasnoskoga,
ventet i skumringa
på dagslys nok
for tømmerhogsten.

Knogen for føda
blei minstepensjon,
slitasje i korsryggen,
kvite motorsagfingre
og giktsmerter
mot uvær.

Bjørn Frang

BEGRENSET

Ingenting er mer
begrenset enn tid.
Dagene går,
de som ligger bak
kommer aldri
slik du skulle ønske
tuslende tilbake.
Så kort er du her
i en større sammenheng.
Framtida eier du kanskje,
noen timer,
dager eller år.

Bruk tida di
slik fyrstikkflamma
sluker bordlys av talg.

Bjørn Frang

FORFEDRA ?

Jeg trur at arbeidstrella
på attenhundretallet
bestemt hadde
stempla deg
Som riv, ruskende gal
om du i skrift og tale,
høglytt og saftig,
varmt hadde ivra
for gråbein, bjønn,
gaupe og jerv
på bufebeitene
her innpå grenseskoga.

Bjørn Frang

Utdrag fra Essays av
G.E. Bonde.
Hva kan vi lære av
prestenes
"Foredrag til kristelig
orientering."

Innsendt av Armand E. Nyhus.

Foredragene omhandlet i en sum kirkens forhold til kristendommen, til individet og samfunnet.

For at vi som var tilhørere skal kunne ha full klarhet og forståelse av hva disse foredrag har bragt fram, vil det være nødvendig å se tingene i sammenheng og perspektiv.

"Statskirken" skriver seg fra Luthers reformasjon, da Luther brøt med paven p.g.a. pavekirkens utskielser. Men for å kunne gjennomføre denne reformasjon måtte Luther gå på akkord, han måtte gi en lillefinger til både "stats"makt og "fyrste"makt og "penge"makt, som den lutherske kirke i dag faktisk har underkastet seg. Og dette avhengighetsforhold er øket gjennom århundrer, inntil kirken nå helt er blitt et underbruk under "staten". Kirkens prester blir autorisert av "staten", hva prestene skal få lov å lære og tro bestemmes av "staten" og prestene får sin lønn og sikre utkomme av "staten".

"Staten" vet hva den gjør. Den trenger kirken, og benytter seg av kirken til å støtte opp om sin offentlige virksomhet, sin volds- og maktpolitikk, herske- og styresystemet, den offentlige umoral og dobbelmoral.

"Kirken" velsigner (når det kommer til kraften) militarismen, krigen og det organiserte masse mord. "Kirken" støtter opp under skatteplyndringen og tvangsauksjonene, synden mot det syvende, niende og tiende bud."Kirken" understøtter og godkjenner mammondyrkelsen, den offentlige budsjettisme og tvangsorganisasjonen av samfunnet. "Kirken" tolererer den offentlige politikk og klassekamp, den tolererer rotasjonspressens offentlige løgn og fortelse og den offentlige synd mot det åttende bud, den tolererer alles kamp mot alle!

"Kirken" lar staten styre og skalte og valte som den vil i det kollektive liv, i samfunnslivet. "Kirken" har latt seg stille på plass av "staten". "Der oppe i himmelen, der skal du få lov å styre, - men her nede er det oss som har makten," sa Bismarck til biskop Kettler under kulturkampen i Tysk-

Dette er ansvarfraskrivelse fra fylkeslegen i Nordland.

Undertegnede har via telefon med Statens Helsetilsyn fått bekreftet at absolutt alle klager angående behandlinger ved sykehusene i Nordland skal stilles til fylkesmannens helseavdeling i Nordland.

Angående Synnøve Fjellakk Taftøs sak fra mai 2010 skjedde det brudd på 'Menneskerettighetsloven' allerede ved ankomsten vedrørende hennes tvangsinnleggelse ved Nordlands psykiatriske sykehus.

For med det samme Synnøve kom innenfor døren til sykehuset og personalet fikk klørne i henne, ble Synnøve overfalt og torturert med giftinnsprøytning. Resultatet av forannevnte behandling var at Synnøve havnet i koma.

Synnøve har i dag store lidelser / plager etter Nordland psykiatriske sykehus' torturbehandling.

I Deres brev av 14.9.10 henvises det også til 'Psykisk Helsevernloven' § 4 – 5. NB! I Synnøves tilfelle har ikke 'Nordland Psykiatriske Sykehus' lov til å behandle Synnøve videre etter noen helselov. Begrunnelsen for dette er at helsearbeiderne ved sykehuset satte 'Menneskerettighetsloven' til side, til side allerede ved mottagelsen av Synnøve. Disse helsearbeiderne har gjort seg skyldige i en grov forbrytelse der dem har overfalt og skadet en innestengt og hjelpeløs pasient på et sykehus. Disse helsearbeiderne må etter dette ikke behandle pasienter. Vi vet det er fengselsstraffer / bøter for å overfalle / skade mennesker i vårt samfunn. Og når pasienter blir overfalt / skadet av personalet ved våre sykehus, blir selvfølgelig forbrytelsen grovere enn om det hadde blitt gjennomført i de fleste andre steder i samfunnet.

Jeg vil her presisere viktige punkter som

land. "Staten" skulle ha seg frabedt at "kirken" blandet seg opp i "stats"anliggender og samfunnsanliggender. Akkurat som de romerske keisere sa til de kristne, den gang keiserne gjorde kristendommen til statsreligion! Og dette syn har vært det seirende til denne dag. Og kirken er falt til fote. Den stilling den inntar stemmer jo i grunnen godt med den lære som kirken hevder: Guds rike er ikke av denne verden! Guds rike er hinsides denne tilværelse, altså hinsides kirkegården, og Guds rike har bare med det enkelte individ å gjøre!

"Kirken" hevder også absolutt og ubetinget, at menneskene er onde og syndefulle. At det er så mye ondt på jorden skyldes menneskenes onde vilje. Menneskenes natur er ond. De må derfor finne seg i at jorden er en jammerdal!

fylkeslegen i Nordland og hans medarbeidere må påse blir respektert av alle som arbeider med pasienter ved sykehusene i Nordland:

- punkt nr. 1) 'Menneskerettighetsloven' må respekteres og alltid settes foran 'Helseseloven ved motstrid,

- punkt nr. 2) Forskrift om bruk av tvangsmidler for å avverge skade i institusjoner for døgnopphold innenfor det psykiske helsevesen:

§ 1 Formål: Forskriften skal sikre at tvangsmidler bare anvendes når det er uomgjengelig nødvendig for å avverge skade. Videre skal forskriften sikre at tvangsmidler brukes på en forsvarlig måte og i samsvar med grunnleggende rettssikkerhetsprinsipper, og slik at pasientens personlige verdighet og integritet blir respektert.

OBS! Denne § 1 Formål ligger som en paraply over resten av paragrafene i 'forskriften' så dersom denne paragrafen brytes så har behandlerne gjort seg skyldig i et grovt lovbrudd og har da ikke lov til å gå videre i behandlingen.

- punkt nr. 3) 'Nil Nocere' betyr 'aldri skade' og er legekunstens grunnregel. Denne sier at dersom legen er i tvil om en behandling er gunstig eller ugunstig for en pasient, så skal han velge å la være å gi behandling!

Jeg ber nå fylkeslegen i Nordland om å ta kontakt med Synnøve Fjellbakk Taftø snarest for å høre hvordan hun har det etter skadene hun ble påført ved 'Nordland Psykiatriske Sykehus'.

Med vennlig hilsen
Velaug Judit lie
kopi: Synnøve m/flere

Fra Rørvika skole til Rørvika ungdomssenter:

Om å slå bunnen ut av et helhetlig tilbud

Av Dag Ove Johansen (lærer ved Fauske off.skole/Røvika skole i årene 1972-1993)

Dette innlegget bygger i hovedsak på artikkelen undertegnede skrev i fagtidsskriftet "Spesialpedagogikk" nr.7/1993.

Prosjekt S handlet om en dramatisk omorganisering av de statlige spesialskolene i landet. For Røvika skoles vedkommende, førte det til en omorganisering til barnevernsinstitusjon f.o.m. 01.08.1992 – i navnet. I virkeligheten hadde den faktisk fungert som en barnevernsinstitusjon med egen skoleavdeling de siste årene og representerte et solid helhetstilbud for barn og unge i fylket. Skoleavdelingen innehadde stor faglig kompetanse, noe som bl.a. førte til at mange ungdommer med negative opplevelser i forhold til vanlig skole, igjen begynte å fungere. Det var snakk om å skape trygghet og mestringsopplevelser i læringssituasjonen, gjenoppbygge selvbildet og øke motivasjonen for videre skolegang.

Det ble hevdet fra "sakkyndig" hold at fylket ikke drev noen form for grunnskole og at ingen barnevernsinstitusjoner hadde egen skoleavdeling, derfor måtte da ungdommene som bodde på langtidsavdelingene i den nyetablerte Røvika Ungdomssenter gå i kommunale skoler.

Lærerne ved Røvika skoles argumentasjon for en fortsatt drift av skoleavdelingen, ble kun oppfattet som et forsøk på å opprettholde egen arbeidsplass uten at elevenes beste var tatt i betraktning. Det ble til og med uttalt fra ikke-pedagogisk hold i Røvika at lærernes argumentasjon for fortsatt drift av skoleavdelingen var "lite faglig begrunnet" og "uten sammenheng med utviklingen i samfunnet for øvrig".

Slik ble altså bunnen effektivt slått ut av et helhetlig tilbud for barn og unge i Nordland.

Samtidig som denne debatten foregikk omkring skoleavdelingen i Røvika, viste

det seg at en tilsvarende institusjon i Buskerud, Åsgård senter for ungdomsvern, beholdt sin skoleavdeling til tross for at institusjonen ble overtatt av fylkeskommunen. Åsgård senter hadde høstet meget dårlige erfaringer med å la elevene gå i kommunale skoler. Konsekvensen ble at de gjenopprettet skoleavdelingen ved senteret. Påstanden om at ingen barnevernsinstitusjoner drevet av fylket hadde egen grunnskole, ble dermed tilbakevist.

Også dette argumentet ble trukket inn i debatten rundt utviklingen av skoleavdelingen i Røvika, men bestemmelsen var allerede tatt og ingen nye argumenter var av interesse for de kreftene i Røvika som ønsket en nedleggelse av skoleavdelingen i 1992.

I 18 år har altså Fauske kommune hatt ansvaret for undervisningsopplegget for ungdommene ved Røvika Ungdomssenter. I Saltenpostens oppslag nylig fremkommer det at fylkeskommunen for to år siden gjennomførte en undersøkelse som konkluderte med at de ikke var tilfreds med skoletilbudet for Røvika-elevene ved Vestmyra ungdomsskole. Fylkeskommunen ønsker nå å gjenopprette en egen skoleavdeling ved institusjonen. (Det er viktig å være oppmerksom på at i mellomtiden gikk jo Røvika Ungdomssenter over fra å være fylkeskommunal til på nytt å bli en statlig drevet institusjon for noen få år siden. Ringen er sluttet...)

Et helhetstilbud er mulig

Slik det fremkommer i Saltenpostens oppslag ligger det ikke særlig bra an for et tett og godt samarbeid mellom det statlige Røvika Ungdomssenter og fylkeskommunen med ansvar for skoletilbudet. Når Røvikaledelsen ikke har visst noe om dette før stillingsannonсен om tre lærere til en gjenopprettelse av en egen skoleavdeling kom for dagen, er dette både beklagelig og bekymringsfullt.

De aller fleste ungdommene ved barnevernsinstitusjoner har gått i store skolekomplekser med mange elever i hver klas-

se der de har hatt mye motgang og mange nederlag. Så lenge "det normale opplæringstilbudet" er enerådende ved de fleste skoler, så blir ikke denne typen ungdom "sett" og får det tilbudet de har krav på. Et opphold ved en liten skole med små grupper er det aller beste for å bygge dem opp, gi dem mestringsopplevelser og selvtillit. Det er her snakk om selvbildebygging i et godt tilpasset spesialopplegg i motsetning til selvbildeknusing som ofte skjer i "det normale opplæringstilbudet". Deretter kan man sluse elevene inn i det såkalte "normale" skolesystemet.

Men det finnes heldigvis kommuner som mestrer slike utfordringer. Til det er det bare å si følgende: Se til nabokommunen Saltdal (jfr. pkt. 3 i listen under).

Det er mulig å gjenopprette et helhetlig tilbud for ungdommene ved Røvika Ungdomssenter, men dette forutsetter etter mitt syn følgende:

1. Et nært samarbeid mellom det statlig drevne Røvika Ungdomssenter og fylkeskommunen.
2. Et nært samarbeid mellom inter-natdel og skoledel ved institusjonen (jfr. det gode samarbeidet ved Røvika skole mellom avdelingene på slutten av 80-tallet/begynnelsen av 90-tallet)
3. Alternativt skoleopplegg for elevene (jfr. PALA, det pågående Prosjekt Alternative Læringsarenaer ved Rognan Ungdomsskole)
4. Gjenopprettelse av de fire O'ene fra Røvika skole: Opplæring, opplevelse, omsorg og oppdragelse – med fokus på mestringsopplevelser og muligheten til å gripe inn overfor elevene og sette klare grenser

Ad. Punkt 3:

PALA-opplegget startet ved Rognan Ungdomsskole høsten 2007. Prosjekt Alternative Læringsarenaer viser at en lokal skole i samarbeid med kommunale etater kan starte et positivt alternativt skoletilbud for elever som ikke finner seg til rette i

vanlige klasser. Undertegnede var ansvarlig pedagog i prosjektet. Etter ett års drift var resultatet av satsingen så vellykket, at også Nordland Fylkeskommune og Høgskolen i Bodø ville følge prosjektets gang. I sitt tredje år er PALA en del av det fylkeskommunale opplegget under samlebetegnelsen "Ungdom i svevet" (se prosjektets nettside <http://www.fylkesmannen.no/hoved.aspx?m=29659>).

Noe av effekten ved PALA:

- Nedgang i fravær
- Økt arbeidsinnsats og interesse
- Bedret konsentrasjon
- Flere mestringsopplevelser
- Økt selvtillit
- Alle fikk karakterer i alle fag i vårsemesteret
- Vitnemål til elevene i 10.klasse
- Elevene har trivdes i gruppen

Ad. Punkt 4:

I begrepet oppdragelse ligger et element av grensesetting og ansvar for eget liv. Pendelen har en tendens til å svinge til ytterkantene, slik at man går fra et autoritært og undertrykkende regime til det motsatte: – ingen grenser, eller man får ikke lov til å/vil ikke/kan ikke gripe inn overfor ønsket atferd. Her må det kunne finnes frem til en gylden middelvei som alle er tjent med. Det er ikke minst viktig for ungdommene at de vet hvor grensene går, men da må man ha "klare" voksne, som "ser" ungdommene, som bryr seg og er engasjerte medspillere i systemet. Det må bli slutt på "papirflytterne" og de såkalte "fagpersonene" som ser mer på at tiden skal gå fortest mulig frem til arbeidsslutt enn å engasjere seg i ungdommenes ve og vel.

Jeg ser det som en styrke for Røvika Ungdomssenter at skoleavdelingen blir gjenopprettet. Det blir flere "hester" å spille på, men det krever et tett og nært og engasjert samarbeid mellom "hjertene" og ikke så mye mellom "hjernene".

Utdrag fra Essays
Av G.E.Bonde, side 149 – 150

Innsendt av Armand E Nyhus.

Pressens ansvar.

Hvis vrr tids mennesker virkelig var seg bevisst lovmessigheten i åndens verden så ville mye se annerledes ut i vårt samfunnsliv. Men "bærerne" av vårt "åndsliv" har ikke denne bevissthet, men er i nøye overensstemmelse med skole og vitenskap materialistisk innstilt. De er seg ikke mennesket som sjelevesen og som åndsvesen bevisst, til tross for at den nye psykologi og dens påvisninger av naturens lov i åndens verden burde ha gitt dem noe å tenke på. Derfor ser vi også var tids presse tankeløst skeie ut som den gjør, og medvirke til å skape det helvete som menneskene i dag over hele jorden faktisk lever i. Som du sår i det åndelige, vil du høste i handling. Eller som det heter på en annen måte i det gamle ordtak, og som rommer den dype livslov: som du roper i skogen får du svar. Pressen vet ingen ting om det som våre blad og aviser gjennom sitt stoff gir i det materielle og åndelige makabre samfunnsliv omkring oss. Pressen er ikke oppmerksom på at den sår den sår bærer daglig frukt. Pressens besatte sensasjonstrang i dag, dens hensynsløse "nyhetsjakt", dens skruppelløse utmaling av hendelser og detaljer om begåtte forbrytelser og utskielser, det er sår som vi ser fruktene av i nærmere eller fjernere fremtid. Det innbruddstyveri, det mord, den sedelighetsforbrytelse du ser begått i dag, den kan med psykologisk vitenskapelig påvisning tilbakeføres til impuls eller impulser som for kortere eller lengre tid siden er gitt forbryternes underbevissthet gjennom lesningen av en detaljert beskrivelse i pressen eller bokverdenen av en lignende eller tilsvarende forbrytelse. Avisenes detaljerte sensasjonsbeskrivelse er direkte åndelig smittestoff. Alle vil ennå huske f.eks. den utrolige hendelsen da to "bedrestilte" skolegutter med kaldt overlegg tok livet av sin kamerat; eller dagens mange forbrytelser av alle slag, som sammen vil kunne føres tilbake til sjelelige impulser gitt dem av våre "åndelige veiledere".

En meget stor brøkdel av vår tids elendighet er direkte å føre tilbake til pressens virksomhet. Dette er nå gjennom psykologien klarlagt så tydelig, at pressens folk ikke lenger har lov å være i uvitenhet om det. Pressens hensynsløse sensasjonsjakt på alt som skjer av skittent her i verden er selv en skrikende forbrytelse mot menneskeheten.

Utdrag fra Essays
av G.E.Bonde, side 137

Innsendt av Arman Edgar Nyhus

Nye pengesystemer.

Det er derfor klart at vi må over i nytt økonomisk system. Dette erkjennes også i stadig større utstrekning i hele verden. Erkjennelsen har ført til en rekke nye løsninger av pengesystemet. Løsninger som alle er mer eller mindre fullkomne, og som alle avhenger av den innsikt og den sinnsinnstilling som forslagsstilleren er i besittelse av, har fått de forskjellige utforminger. Vi har eksempelvis Douglasplanen i Skottland og England. Vi har Waerasystemet i Østerrike og Tyskland, fremholdt av Silvio Gesell. Vi har Hiders Wirtschaftliche system (liggende i Hiders skrivebordskuff). Vi har andelssystemet i Danmark osv., osv. Men ingen av disse systemer fører fram til noen virkelig løsning av vanskelighetene i verden, med mindre de baseres på den riktige økonomiske og sosiologiske innstilling, fordi den mentale innstilling er avgjørende for hvordan et hvilket som helst system i lengden praktiseres. Det er klart at et nytt økonomisk system må bygge på Kristi prinsipper. Det må i følge Bibelens bud avskaffe "penge"renten. Denne må erstattes med realrenten. Systemet vil måtte produsere for menneskenes skyld, ikke for pengenes. Det vil måtte bygge på det kristne gjensidighetsprinsipp: Alt hva du i din bransje vil at de andre skal gjøre mot deg, skal du gjøre mot dem igjen. Vi måtte således eksempelvis komme bort fra det uholdbare system: "Å kjøpe billig, selge dyrt" og komme over til å "selge så billig som råd er og ikke prute på prisen når du kjøper". Vi må innrette oss overensstemmende med den naturlov som Kristus anvender: Med det mål dere måler, skal dere selv måles." Vi må huske på den økonomiske grunnlov for det menneskelige samliv: Gi så skal dere gis.

GULLKALV OG JULEGRIS

Adventsbelyst

En fersk tysk Gallup viser at til noens forundring og andres forferdelse, vet få i dag hvorfor julefeiringen oppsto. Hvordan er det i andre land ? Tanken går tollfritt over landegrensene.

Hva gullkalven var for jødene, synes grisen å være for andre. I Tsjekkia f.eks. er "veprove"/svinet mest fyldig omtalt på alle spisekart. Året rundt. Førtidsforberedelsene til fleskets pris, topper seg gjerne i Adventstiden. Både i øst og vest.

Fødsel til frelse

Jesus ble født i Betlehems stall til frelse fra vårt syndefall, og Satans makt på denne jord. For dem som følger Herrens ord Forbilledlig viste Jesus oss hvordan vi alle skulle være: Omvende oss - Satan til tross - Fornyet – og nestekjære

Hva ville Odd Eidem ha sagt?

Allerede for mange år siden skrev Odd Eidem at når han betraktet den overfladiske materialistiske langtidsforberedelse til norsk jul og det folk flest fokuserer på - måtte han konkludere: Noen må ha misforstått noe vesentlig," for alt synes å peke i retning av at det må ha vært en gris - og ikke et barn som ble født i Betlehem". Hva ville vel Eidem ha sagt til den økende, ukristelig overkommersialiserte førjulshektiske idag ?

Men tross alt - også blant vegetarianere finnes fariseere med svin på skogen. - Dem bør man ikke kaste perler for...

Fred på jorden?

"Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden for mennesker av god vilje" - sang himmelens engler for markens hyrder - ved Frelserens fødsel.

Hvordan kan verdensfred forventes i motviljens og uviljens verden?

Når vi blir godviljens menn og kvinner er det at freden seg innfinner.

DYBWAD BROCHMANNS IDEER

Av Even Lorch-Falch

Hvilke ideer sto dette brysomme partiet, Samfundspartiet, for? Hva var det som hadde slik appell at partiet tok stemmer fra Ap i den grad at det ble utgitt en egen valgbrosjyre mot Samfunnspartiet i 1936? Her skal bare antydes noen:

Det gikk inn for desentralisering allerede i 30-årene, og sammen med denne skulle det iverk-settes en dekapitalisering som forutsatte en desimering av staten, skattene og byrdene på folket i form av avgifter, innviklet lovverk osv. Partiet skilte klart mellom samfunnet og staten. Mens staten levde av tallmasser, var samfunnet en levende orga-nisme med felles primærinteresser, likesom et tre er bygget opp av celler med enhetlige interesser. I et friskt samfunn, som i et friskt tre, finnes ikke interessemotsetninger, men syntese. Samfunnet styres av lover som ikke kan brytes uten at det straf-fer seg. Loven må derfor utfør-skes i stedet for å overses. Partiet var antiautoritært og kritisk overfor kirkekristendom og statsbyråkrati. Det ønsket det desentraliserte folkestyre og kooperasjonsideen praktisert. F.eks. skulle kringkasting, post-, telegraf- og telefonetat over i folkets hender. Hver etat skulk ha selvstyre, men allikevel koordineres slik at forbrukernes interesser ble optimalt ivaretatt.

– Uten at ordet økologi ble brukt den gang, forkynnte både Dybwad Brochmann og hans parti en fornuftig utnyttelse og ivaretagelse av ressursene, og påpekte at samfunnet måtte sees i sammenheng med naturen forøvrig, og tilværelsen i sin helhet. Syntesetenkning i stedet for sektortenkning, var nærmest et slagord. Gjennom en helhetsøkonomi gjaldt det å oppnå balanse mellom menneskesamfunnet, dyre- og plantelivet, ressursene forøvrig og det «evige kretsløp i kosmos».

Partiet ble av mange kalt kristensosialistisk. Det bygget imidlertid først og fremst på Bergprekenens etikk og dets metode var også påvirket av Freuds psykoanalyse, som Dybwad Brochmann utvidet til også å gjelde i samfunnssammenheng. «Samfunnssystemet til mentalobservasjon», het det. Ingen kunne skape et harmonisk samfunn uten et objektivt regnskap som gjaldt dette samfunn. I et samfunnsregnskap ville posteringene, under inntekt og utgift arte seg annerledes enn i stats- og nasjonalregnskapet. Ikke all industri ville være inntekt i sunn forstand for samfunnet, selv om pengeinntekten var upåklagelig sett ut i fra stat, kommune og sektortenkning. Bingo, pengelotteri og tipping ville f.eks. ik-ke stå på inntektssiden, men som utgifter i et samfunnsregnskap. I folkets øyne ville et regn-skap som gjaldt folket som helhet arte seg annerledes enn sett ut i fra byråkratiets. Dybwad Brochmann poengterte stadig at det ikke var penger og tall som var det primære, men ressursene og det vi levde av, både nødvendighetsartikler, varer og gjensidige tjenester. Først gjaldt det å kartlegge behovs- og tilbudsmulighetene i et samfunn, så fikk tallene fungere som midler, ikke som det primært avgjørende for om man skulle sette i gang et til-tak eller ikke.

BERTRAM D. BROCHMANN – den store so-sial-reformatoren i Norge

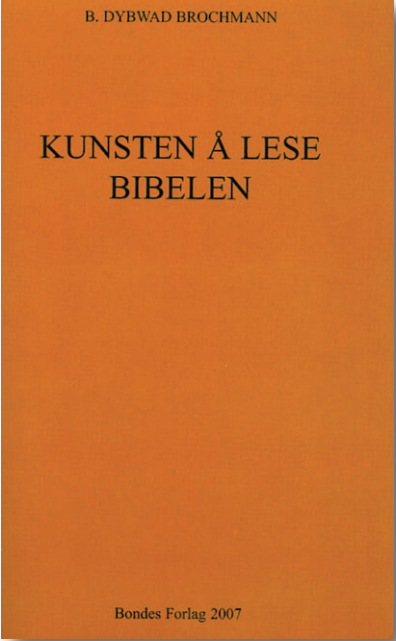
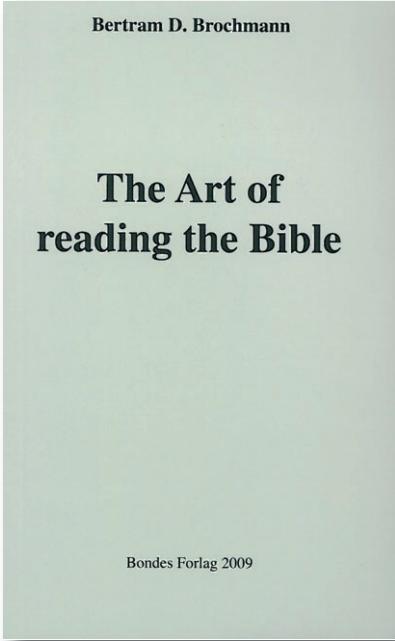
Bertram Dybwad Brochmann (1881-1956) var prestesønn og utdannet gartner. Han reiste land og strand rundt og prekte om en ny samfunnslære. En lære som talte Staten og Kirken midt i mot.

For Brochmann var statsmakt, pengemakt og religion menneskehetens nye avguder. Disse molokene som han kaller dem, knebler friheten og folket. Brochmann bygger sin nye samfunnslære på en radikal forståelse av Kristus og evangeliene.

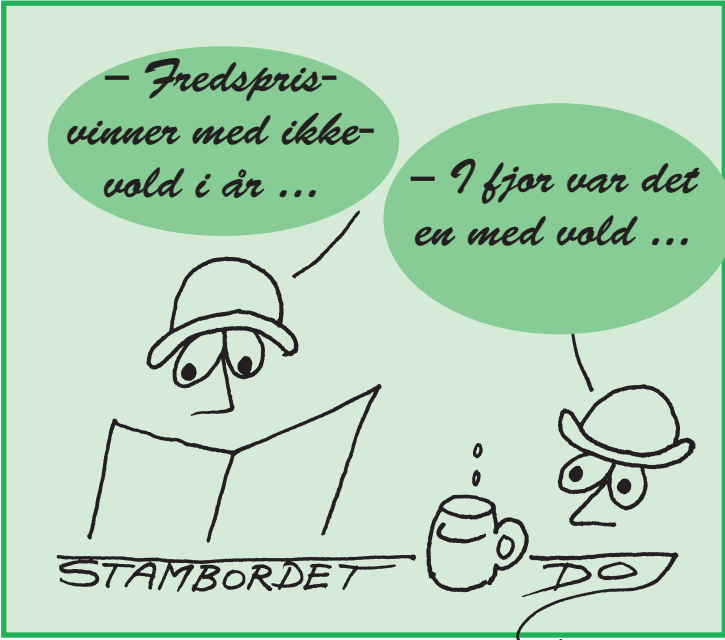
Brochmann innførte i sin samfunnslære begreper som "to slags fantasi" (den ukontrollerte og den kontrollerte) og "to slags virkelighet" (den objektive skapt av Gud og den relative skapt av mennesker). Gjennom 40 år utga han mer enn 40 bøker om sin nye samfunnslære. Det vakte stor oppsikt da han i sitt åpne brev til Adolf Hitler i 1937 gir uttrykk for at Hitlers undergang er viss, hvis han fortsetter å følge det makt- og voldsprinsipp han hadde slått inn på. Brochmann hadde dessuten også hjulpet den jødiske Helene Harand i hennes kamp mot Hitlers jødeforfølgelser, og han hadde holdt offentlig foredrag om dette i Wien. Brochmann var derfor uønsket i Berlin.

Så bryter 2.verdenskrig ut, og noen måneder senere står tyskerne etter et kappløp med engelskmennene som okkuperer Norge, mens Konge og Regjering rømmer til England med gullbeholdningen og lar folket i stikken. Om dette sier Brochmann sin hjertens mening i et radioforedrag i juli 1940 - mer enn en måned etter at krigstilstanden mellom Norge og Tyskland var opphørt ved den norske hærs kapitulasjon, og okkupasjonstilstand var inntrådt. Han angriper også Englands kyniske holdning overfor Norge. Hensikten med Brochmanns radioforedrag var for det første å motarbeide Quisling, dernest å fremheve Hitlers riktige økonomi-politikk mot plutokratiet. Dette for å komme på talefot med okkuperantene som han hadde tett inn på livet, og for med det å skjerme sine tilhengere i Norge. Han var den første politiker som tok Jesu budskap om å "elske sine fiender" og ikke bare gå én mil med dem, men to, alvorlig. For dette ble Brochmann etter krigens slutt tiltalt og dømt ved det "rettsoppgjør" som av den tilbakevendte Regjering ble iscenesatt overfor 99.000 nordmenn. Brochmann tok som de tusenvis av andre sin fengslesstraff som et utslag av den politiske forfølgelse han var utsatt for. Av ukjente årsaker ble han brått sluppet ut av arrest etter knapt 6 måneders soning.

I sin bok "Til mentalundersøkelse" (1947) beskriver han dette årelange marerittet som norske myndigheter utsatte ham for. "Rettsaken mot B.D.B." (1947) viser i sin fulle bredde hvor parodisk det hele var.

Bestilling: dagoj@online.no. Kr 100,- pr bok + porto.
Støtte til to nye bokutgivelser kan fortsatt sendes til konto 0532.08.40645

Samfunnsliv

Ekspedisjon
6150 ØRSTA

Abonnement i hele Norden
Kr. 400,- pr år
kr. 200,- pr halvår

Annonsepris kr. 4,- pr mm
l. side kr. 4,50 pr mm

Abonnement kan tegnes
ved poststedene eller
direkte i ekspedisjonen

Sats og trykk:
Møre-Nytt, Ørsta